

A REFORMÁCIÓ

65. évfolyam 4. szám

Hírnöke

ÜZENET AZ UTOLSÓ NAPOKRA

Imaheti felolvasás 2024. December 6-15.

Tartalomjegyzék

Vezércikk: Az utolsó napokra szóló üzenet	3
1. Egy különleges isteni üzenet.....	4
<i>Ha aktívan készülünk Krisztus visszajövetelére, és buzgón ápoljuk ezt a reményt, akkor az üzenet bennünk élhet!</i>	
2. „Légy buzgóságos azért és térj meg!”	8
<i>A buzgó bűnbánat mélységes, lényünk legmélyéig ható bűnbánatot jelent a szent és igaz Isten előtt</i>	
3. A megtérés	12
<i>A megtérés a szívünkben Isten szeretetének ereje által végbemenő átalakulás</i>	
4. A bűnök eltörlése	16
<i>A bűnöket nem csak megbocsátani kell - el kell távolítani!</i>	
5. A felüdülés ideje	20
<i>A késői eső bőségesen fog kiáradni a megtisztult népre</i>	
6. Jézus Krisztus eljövetele.....	24
<i>Az a kiváltságunk, hogy felkészüljünk - és sietessük - az Áldott Reményt!</i>	
7. A dicsőség országa.....	28
<i>Most van lehetőségünk arra, hogy a Mennyei Felségre összpontosítsunk lelkes várakozással</i>	

Vers: A döntés órája

ERŐÉRT IMÁDKOZNI

Nagyon sok információval találkozunk a világban! A nagy részük téves, egy kis részük igaz. Azonban az igaz dolgokon belül is mire kell igazán összpontosítanunk a figyelmünket? Miről kellene gondolkodnunk? Teremtőnknek világos, különleges üzenete van számunkra, amelyet jól kell ismernünk és másokkal is meg kell osztanunk ezen utolsó napokban – és ez az évenkénti imahét tökéletes alkalmat biztosít számunkra, hogy közösen erre összpontosítsunk. Az Úr nagyon jó volt hozánk az elmúlt évben! Még mindig élhetünk azzal a drága lehetőséggel, hogy részt vehetünk ezen az eseményen.

„A felszín alatt rejtőznek az igazság drágakövei, és minden óra, amelyet ezek keresésére fordítunk, bőségesen megtérül. Raktározzuk el gondolatainkban Krisztus evangéliumának alapelveit, keressük fáradhatatlan erőfeszítéssel Isten Szavának rejtett kincseit! Az egész menny figyeli, hogy mit tesz az ember Jehova előírásaival és ígéreteivel.” – *The Review and Herald, December 3, 1889.*

„Isten szava rendkívül sok drága igazságot tartalmaz, de a nyájnak most a korszerű igazságra van szüksége.” – *Tapasztalatok, Látomások, 62.*

Miközben azzal a vággyal és céllal olvassuk „Az utolsó napokra szóló üzenet” című imaheti felolvasásokat, hogy igazán megérthessük és ki is éljük ezeket, a hitünk gazdagon meg lesz jutalmazva. Osszuk meg ezeket az áldásokat azokkal is, akik mindenkitől távol élnek, akik idősek vagy magányosak, és ne felejtkezzünk el a következő dátumokról:

Ima- és böjtnap: december 14. szombat
Adakozások a misszióra: december 15. vasárnap

Az Úr az Ő kegyelméből adjon választ mindazok szívből jövő vágyára, akik igazán igyekeznek ezen üzenet szerint élni és a Szentlelket elnyerni a késői eső erejében az imahét alatt!

A Hetednap Adventista
Reformmozgalom
Hivatalos Gyülekezeti
Kiadványa

„A világnak emberekre van leginkább szüksége, - olyan emberekre, akik meg nem vehetők, sem el nem adhatók”
— *Nevelés, A Biblia hőseinek élete*

Editor L. Tudoroiu
Assistant to the Editor B. Montrose
Layout and Design E. Lee

Web: <http://www.sdarm.org>
e-mail: info@sdarm.org

A kiadvány eredeti címe:
THE REFORMATION HERALD®
(ISSN 0482-0843)

A kiadvány írásai a Biblia tanításain keresztül gyarapítja azok lelki életét, akik szeretnék jobban megismerni Istent.

Angol nyelven kiadja: Seventh Day
Adventist Reform Movement General
Conference, P. O. Box 7240, Roanoke,
VA 24019-0240, U.S.A.

Nyomtatta és terjeszti:

Hetednap Adventista Reformmozgalom
Magyarországi Területe.

6760 Kistelek, Damjanich u. 20

web: www.hnarm.hu,

e-mail: hnarm.hu@gmail.com

info@hnarm.hu

Nyomtatás készült:

Editura Pázitorul
Adevărului Str. Morii, Nr. 27. 505200,

Făgăras - Jud. Brasov

Tel. 0268 213714, Fax 0268 214111,

web: www.azsmr.ro

e-mail: info@azsmr.ro

ISSN 1222-8532

Copyright © 2023

AZ UTOLSÓ NAPOKRA SZÓLÓ ÜZENET

Képzeljük el ezt a jelenetet: a Szentlélek a korai eső bőséges erejével árad ki az első egyházra. Péter és János a templom kapujában vannak, ahol Péter a názáreti Jézus Krisztus nevében megparancsolja egy születésétől fogva sánta embernek, hogy keljen fel és járjon. Fel emeli kezénél fogva, és az ember elkezd járni, szökdelni és dicsérni Istent.

Ez a csodálatos esemény természetesen felkavarja a tömeget, akik tudják, hogy ez az ember ült ott alamizsnáért könyörögve. Most Péter minden dicsőséget Ábrahám, Izsák és Jákób Istenének ad, és beszél a népnek a Szentről, az élet Fejedelméről. Elmondja, hogyan erősödött meg a sánta Jézus nevében, a Belé vetett hite által. Péter azután bátran és nyíltan hirdeti a valóságot, hogy a római hatóságok előtt megtagadták az Urat és inkább egy gyilkost (Barabbást) választottak Isten Felkentje helyett. Majd kijelenti, hogy tudatlanságuk miatt vették magukra ezt a bűnt, és kinyilatkoztatja továbbá, hogy Krisztus szenvedése a prófécia beteljesülése volt.

De most már mit tegyenek? Ezek a szavak csendülnek fel:

„Bánjátok meg azért és térjete meg, hogy eltöröltesse a ti bűneitek, hogy így eljöjjenek a felüdülés idei az Úrnak színétől. És elküldje a Jézus Krisztust, aki néktek előre hirdettetett. Kit az égnek kell magába fogadnia mind az időkig, míglen újjá teremtetnek mindenek, amikről szólott az Isten minden Ő szent prófétájának szája által eleitől fogva” (Apostolok Cselekedetei 3:19-21).

MIÉRT EZ AZ UTOLSÓ NAPOKRA SZÓLÓ ÜZENET?

Ezzel összefüggésben ez a kinyilatkoztatás egyértelműen röviddel Krisztus mennybemenetele után hangzott el.

Attól kezdve van egy követendő eseménysorozat a keresztények számára:

1. Bánjátok meg – most
2. Térjete meg – most
3. Akkor a bűneitek (és nem a neveitek) el lesznek törölve.

4. Mikor? A vizsgálati ítélet idején, Krisztus visszajövetele előtt, amikor a felüdülés ideje – a Szentlélek a késői eső erejében – mérték nélkül kiárad.

5. Akkor a menny elküldi Jézus Krisztust. Miért nem hamarabb? Jézus mindaddig a mennyei udvarokban marad, amíg erkölcsi törvényének minden alapelve helyre nem lesz állítva az emberi szívekben – mindenkiben, aki átadja magát akarátának, és teljes szívvel elfogadja Őt.

„Mikor Jézus testet öltött, Atyja dicsőítette Őt. Halljuk így szólni: 'Most dicsőült meg az Emberfia, és benne megdicsőül az Isten.' Elárulása és keresztre feszítése előtt ezzel erősítette meg Jézust az utolsó szörnyű szenvedésekre. Amikor Krisztus testének tagjai közel érnek utolsó küzdelmük korszakához, 'Jákób nyomorúságának idejéhez', felnőtt emberré válnak Krisztusban és nagy mértékben részesülnek lelkületéből. Mikor a harmadik angyal üzenete hangos kiáltássá duzzad, és mikor nagy hatalom és dicsőség járul a zárómunkához, akkor Isten hűséges népe részesülni fog ebben a dicsőségben. A késői eső fogja majd felébreszteni és megerősíteni őket, hogy megállják helyüket a nyomorúság idején. Arcuk ragyogni fog a harmadik angyalt övező dicsőségtől.” – *Bizonyágtételek, 1. kötet, 332.*

Itt van már az ideje Jézus eljövételének? Igen, nagyon is! Hogyan lehetünk készen? Az *Apostolok cselekedetei 3:19-21.* versekben leírt lépések világosak. Komolyan fontoljuk meg ezeket az utolsó napokra szóló üzeneteket ezen az imahéten, vessük szívünkbe és szorgalmasan cselekedjünk eszerint!

EGY KÜLÖNLEGES ISTENI ÜZENET

Összeállítás Ellen G. White írásaiból

FELKÉSZÜLÉS KRISZTUS ELJÖVETELÉRE

„Kedves Hittestvérek! Hiszitek-e teljes szívetekből, hogy az Úr eljövetele közel van, és hogy nekünk kell a világgal közölni az utolsó kegyelmi üzenetet, azt a kegyelmi üzenetet, amelyhez hasonlót az Úr még sohasem küldött a bűnös világnak? Vajon oly példát adunk-e, amelyet kell? Bizonyoságot teszünk-e életünkkel és eljárásunkkal egész környezetünknek arról, hogy várjuk Urunknak és Üdvözítőnknek közeli, dicsőséges eljövetelét; annak a Jézus Krisztusnak eljövetelét, aki halandó testünket elváltoztatja és az Ő megdicsőült testéhez hasonlóvá teszi? Félek, hogy ezeket az igazságokat nem hisszük úgy, és nem vagyunk velük úgy tisztában, mint ahogy kellene. Akik hiszik a nagyfontosságú, időszerű igazságot, melyet vallunk, azok éljék is ki

hitüket. Sajnos, inkább törekszünk szórakozások és oly dolgok után, amelyek e világ figyelmét magukra vonják. Sokat foglalkozunk a ruházattal, nyelvünket gyakran könnyelmű, sőt haszontalan fecsegésre használjuk fel, amelyek meghazudtolják hitvallásunkat, mert nem az odafelvalókkal törődünk, ahonnan a mi Üdvözítőnket várjuk.

Angyalok vesznek körül és őriznek minket; mi azonban gyakran elszomorítjuk őket, mert könnyelmű beszélgetéseket folytatunk, gondtalanul tréfálkozunk, vagy közömbösen viselkedünk az igazság ügye iránt. Néha összeszedjük ugyan magunkat és megfeszítjük erőnket, hogy győzzünk, azonban mindig újra visszaesünk előbbi hanyag állapotunkba, képtelenek vagyunk a bűnös kísértéseknek ellenállni, nem tudjuk legyőzni a szenvedélyeket és nem álljuk ki aranynál drágább hitünknek próbáját. Nem szenvedünk Krisztusért

és nem örvendünk a megpróbáltatásoknak.

Óh, mily nagy mértékben hiányzik belőlünk a keresztényi szilárdság, hogy Istent elvből szolgáljuk! Ne a saját tetszésünket keressük, hanem igyekezzünk minden cselekedetünkkel, szavunkkal Istent dicsérni. Ha jól szívünkbe vésnénk és jól emlékeztünkben tartanánk a következő szavakat, akkor nem esnénk oly könnyen kísértésbe, és szavaink kevesek, de jól megválogatottak lennének: 'Pedig betegségeinket ő viselte és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostromoztatik, verettetik és kínoztatik Istentől! És ő megsebesített bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebével gyógyulánk meg.' 'Minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján.' 'Te, óh Isten, látsz engemet!'

Ha ezeket a bibliaverseket olvassuk, ha arra gondolunk, hogy Jézus mit szenvedett érettünk, nyomorult bűnösökért, hogy bűnbocsánatot nyerjünk és szent vére által megváltson minket, lehetetlen, hogy ne vágyakozzunk mi is Érette szenvedni. Ha lelkünk ezzel a gondolattal foglalkozik, a büszke én megalázkodik és gyermeki egyszerűséggel, türelemmel hallgatjuk és megszívveljük a komoly, dorgáló szót és többé nem leszünk ingerlékenyek; nem uralkodhat bennünk többé az önző lelkület.” – *Tapasztalatok, Látomások, 122-124.*

LEHETŐSÉGEINK ÉRTÉKELÉSE

„Ha elgondolom, hogy mily nagy áldozatot kellett hozni azért, hogy az igaz ösvényen megtartsunk, önkéntelenül is így kell felkiáltanom: Óh minő szeretet, mily csodás szeretet lakozott az Isten Fiában irántunk, szegény bűnösök iránt! Vajon mi közömbösek és gondtalanok legyünk, mialatt Isten mindent megtesz megmentésünk érdekében, amit csak lehetséges? Az egész menny érdeklődést tanúsít sorsunk iránt. Óh, legyünk éberek és buzgók, hogy tiszteljük, dicsőítsük és imádjuk a Magaságost és Fenségest! Áradjon túl szívünk Isten iránti szeretettől és hálától, Aki annyira szeret minket és irgalmaz nekünk. Tiszta és szent életmódunkkal dicsőítsük Őt és mutassuk meg, hogy onnan felülről születünk, hogy hazánk nem a földön, hanem a mennyben van, hogy itt csak zarándokok és idegenek vagyunk, akik a jobb hazába törekszünk.

Azok között, akik Krisztus nevét vallják és közeli eljövételét várják, sokan vannak, akik még mindig nem tudják, hogy mit jelent Krisztusért szenvedni. Szívüket még nem vetették alá a kegyelem hatásának és nem haltak meg az ének, amely minduntalan követelőzik. Egyidejűleg megpróbáltatásairól beszélnek, pedig megpróbáltatásaik legfőbb oka makacs és dacos szívük,

ami annyira érzékeny, hogy könnyen sértődik. Ha ezek az emberek megértenék, hogy mit jelent Krisztust igazán követni, hogy mit jelent igaz és őszinte kereszténynek lenni, akkor komolyan munkához látnának. Mindenekelőtt meghalának az ének, kitartóan imádkoznának és megfékeznék szívük szenvedélyeit. Adjátok fel önbizalmatokat, önteltségeket, kövessétek szelíd példaképeket, tekintsetek Jézusra, hitetek megkezdőjére és bevégzőjére, Aki megvetve az örömet és dicsőséget, elszenvetve érettünk a kereszthalált és nem törődött a gyalázzal. Ő volt egykoron a mi bűneink következtében a csendes, megölt Bárány, Aki miattunk megsebesített, megkínzott és Aki büntetésünk terhét viselte.” – *Tapasztalatok, Látomások, 125-126.*

NEM ÉLÜNK ELÉGÉ KIVÁLTSÁGAINKKAL

„Mint nép távol állunk attól, aminek Isten látni szeretne minket, mert nem nemesítjük lelkünket és csiszoljuk jellemünket Isten igazságának és terveinek csodálatos feltárulásával összhangban. 'Az igazság felmagasztalja a nemzetet; a bűn pedig gyalázatára van a népeknek' (Példabeszédek 14:34). A bűn szervezetlenséget okoz. Bárhol is dédelgetik – az egyén szívében, a háztartásban vagy a gyülekezetben –, ott rendetlenség, viszály, szétválás, ellenségeskedés, irigység és féltékenység van, mert az ember és Isten nagy ellensége uralma alá vonja az emberi elmét. Ha azonban valaki szereti, hirdeti és gyakorolja is az igazságot, az gyűlölni fogja a bűnt, és Jézus Krisztus élő képviselője lesz a világban.

Az igazság hitvallói nem azért lesznek elítélve, mert nem volt meg a világosságuk, hanem mert nagy világosságuk ellenére nem vizsgálták meg szívüket az igazságos isteni mércéjének fényében. Az igazság hitvallóinak fel kell emelkedniük az igazság gyakorlása által. A valódi biblikus hit átítatja az életet, megtisztítja és nemesíti a

jellemet, és egyre hasonlóbba teszi azt az isteni mintához. Az ilyenek otthonát az imádság és az Istennek zengő dicséret és hálaadás teszi dallamossá. Az ilyen otthonban angyalok segédkeznek, és a híveket angyalok kísérik az imádság házába. Az igazságot valló és Isten törvényét hirdető gyülekezetek tartsák is meg a törvényt, és tartsák magukat távol minden büntől! A gyülekezeti tagok utasítsák vissza a gonoszság gyakorlására és a bűnök melengetésére készítő kísértéseket! Az egyház kezdje az Isten előtt való megtisztító munkát bűnbánattal, megalázkodással és mély önvizsgálattal, mert az engesztelési nap által árnyjelzett időben élünk. Ünnepeles óra ez, mely örök következményekkel teljes.

Az igazság tanítói mutassák be az igazságot úgy, ahogyan az Jézusban van. Isten igazságának csilapító, megszentelő és nemesítő befolyása alatt tiszta edényekként állnak az Úr előtt. Legyenek átítatva a Biblia vallásával, és csodálatos befolyásuk lesz a világra. A gyülekezet tagjai legyenek tiszták, kitartóak és rendíthetetlenek. Maradjanak mindenkor Jézusban, és a világ világosságai lesznek. A nyáj őrállói és pásztoraik hirdessék az ünnepeles igazságot, és hangoztassák a figyelmeztető üzenetet minden nép, nemzet és nyelv előtt! Legyenek élő képviselői az általuk hirdetett igazságnak! Tartsák tiszteletben Isten törvényét, követelményeinek szigorú és szent betartásával! Járjanak az Úr előtt tisztaságban, szentségben, és olyan erő fogja kísérni az igazság hirdetését, mely mindenfelé ragyogtatja majd a világosságot.

ISTEN LELKÉNEK MEGSZOMORÍTÁSA

Isten soha nem hagy el népeket vagy egyéneket mindaddig, amíg ők el nem hagyják Őt. A külső ellenállás nem gyengíti meg Isten parancsolattartó népének hitét. A tisztaság és igazság gyakorlásának elhanyagolói megszorítják Isten

Lelkét, és meggyengítik önmagukat, mert Isten nem árasztja áldását körükben. A belső romlás Isten ítéletét vonja erre a népre éppúgy, mint annak idején Jeruzsálemre. Óh, szóljanak az esedező hangok és odaadó imádságok, hogy akik másoknak prédikálnak, nehogy maguk is méltatlanná legyenek. Testvéreim! Nem tudjuk, mi vár még ránk. Egyedüli biztonságunk a világ Világosságának követésében van. Isten fog munkálkodni értünk és velünk, ha a haragját előidéző régi világ, valamint Sodoma, Gomora és az ókori Jeruzsálem bűneit nem ismétljük meg.

Isten törvényének legcsekélyebb áthágása is bűnössé teszi a vétkeket, aki mélységes bűnbánat és a bűn elhagyása nélkül bizonyosan hitehagyóvá válik... Mint nép, amennyire csak lehetséges, tisztítsuk meg az erkölcsi romlás és súlyos vétkek táborát. Amikor a bűn eluralkodik azon a népen, mely valómása szerint az igazságosság erkölcsi zászlajának magasba emelője, hogyan várhatjuk el, hogy Isten javunkra fordítsa hatalmát, és megszabadítson minket, mint igazság szerint járó népet?... Ha mint nép nem maradunk meg a hitben, és az Isten parancsolatainak szóban és írásban való hirdetésén kívül nem tartjuk meg azokat, közülük egyetlen rontván meg tudatosan, akkor elgyengülés és romlás lesz úrrá rajtunk. Ezt a munkát minden egyes gyülekezetünkben el kell végezni! Legyen mindenki keresztyén!

A BŰNÖK ELHAGYÁSA

Tegyük félre a büszkeség bűnét! Küzdjünk le minden felesleges dolgot, és gyakoroljunk bűnbánatot Isten felé azért az önkényes rablásért, mellyel visszatartottuk azt a pénzt, melynek a pénztárba kellett volna folynia, hogy Isten művének támogatására legyen a misszióterületeken. Állítsuk az emberek elé a reformáció és a valódi megtérés munkáját, és bátorítsuk őket azokra. Cselekedeteink és magatartásunk legyen összhangban a napjainkra szóló munkával, hogy így szólhassunk az emberekhez: Kövess engem, ahogyan én követem Krisztust! Alázzuk meg lelkünket Isten előtt böjtölés, ima, bűnbánat és a bűnök elhagyása által.

A hűséges őrálló hallassa szavát az élen: 'Eljött a reggel, az éjszaka is' (Ésaiás 21:12). A trombitának biztos hangon kell szólnia, mert az Úr visszajövetelére való felkészülés nagy napján élünk... Sok tanítás létezik mai világunkban, sok vallás számlál ezernyi és tízezernyi tagot, de csak egy viseli magán Isten névjegyet és pecsétjét. Van embertől, és van Istentől származó vallás. Az örökkévaló Sziklához kell kötözni lelkünket. Isten világában minden – az emberek, a tanítások és a természet maga – betölti Isten biztos prófétai szavát, és véghezviszi a világ történelmének hatalmas záró munkáját.

Készenlétben kell várnunk Is-

ten utasításaira. Nemzetek fognak kimozdulni helyükről. Visszavonják a támogatást azoktól, akik az igazságosság egyedüli zsinórmértékét, a jellem egyetlen próbakövet tárják az emberek elé. Mindazok, akik nem hajtanak fejet a nemzeti tanácsok törvénye előtt, mely a bűn embere által intézményesített szombat magasztalását írja elő, nem csak a pápaság elnyomó hatalmát fogják megérezni, hanem a protestáns világét, a fenevad képét is.

Sátán csodákkal akarja majd megtéveszteni az embereket. Hatalmát mindenekfölött valónak állítja. Az egyház látszólag az elbukás határához ér, de nem bukik el. Megmarad, és közben Sion bűnösei kirostáltatnak – a konkoly elkülönül az értékes búzától. Ez szörnyű esemény lesz, de be kell következnie. Egyedül azok találtak a hűségesek és igazak között, akik a Bárány vére és bizonyágtételük szava által győzelmet arattak. Ezeket nem ejt foltot a bűn, és szájukban nem taláztatik álnokság. Szabaduljunk meg önigazultságunkból, és öltük fel Krisztus igazságosságát!" – *Szemelvények, 2. kötet, 358-360.*

„Az Úr közölte, hogy ha Isten népe nem feszíti meg erejét, hanem tétlenül várja a felüdülést, hogy rájuk szálljon, eltávolítsa hibáikat és helyesbítse tévedéseiket; ha arra támaszkodnak, hogy az tisztítsa meg őket a test és a lélek minden szennytől, és alkalmassá tegye őket a harmadik angyal hangos ki-

„A maradék, mely megtisztítja lelkét az igazságnak való engedelmesség által, erőt nyer a próba során, és a hitetlenség közepette bemutatja a szentség szépségét. Ezeket az embereket, mondja az Úr, 'markaimba metszettem fel' (Ésaiás 49:16).”

áltásában való részvételre, akkor híjával találatnak. A felüdülés, vagyis Isten ereje csak azokra száll, akik elkészítették magukat erre, végezve az Isten által rájuk bízott feladatot; nevezetesen, megtisztítják magukat a test és lélek minden szennytől, Isten félelmében tökéletessé téve megszentelődésüket.” – *Bizonyágtételek, 1. kötet, 619.*

KRISZTUS IGASZÁGOSSÁGÁNAK FELÖLTÉSE

„A maradék, mely megtisztítja lelkét az igazságnak való engedelmisség által, erőt nyer a próba során, és a hitelenség közepette bemutatja a szentség szépségét. Ezeket az embereket, mondja az Úr, 'markaimba metsztem fel' (Ésaiás 49:16). Emlékeztük örök és romolhatatlan marad. Hitre, élő hitre van szükségünk, és olyan bizonyágtevésre, mely behatol a bűnös szívébe. Túl sok a prédikáció és túl kevés a szolgálat. A szent kenetre, az igazság lelkületére és tüzére van szükségünk. Sok prédikátort félig megbénítanak saját jellemhibái. Isten megtérítő hatalmára van szükségük.

Isten tökéletes engedelmisséget követelt Ádámától a törvény iránt, bukása előtt. Ugyanezt követeli ma tőlünk is: a tökéletes engedelmisséget, folt és hiba nélküli szentséget színe előtt. Isten segítsen meg bennünket, hogy eleget tegyünk törvénye rendelkezéseinek! Ezt nem tehetjük meg anélkül a hit nélkül, mely Krisztus igazságát mindennapi életünkbe hozza.

Kedves Testvérek! Az Úr közel! Emeljétek fel fejetekeket! Emelkedjétek fel gondolatban, és örvendezetek! Bárcsak betelnének kimondhatatlan örömmel és dicsőséggel az örömmüzenet ismerői, akik vallomásuk szerint szeretik Jézust. Ennek a jó és örömteli hírnak fel kellene villanyoznia minden lelket. Ezt kellene ismételtetni otthonainkban, és megosztani azokkal, akikkel az utcán találkozunk. Mi lehetne ennél örömtelibb hír? A hívókkal

és hitetlenekkel való vetekedés és akadékoskodás nem olyan munka, melyet Isten bízott volna ránk.

Ha Krisztus a Megváltóm, áldozatom és bűnhordozóm, akkor soha nem fogok elveszni. Ha hiszek Benne, örök életem van. Az igazság hívei bárcsak személyes Megváltójukként hinnének Jézusban. Nem az olcsó, cselekedetek nélküli hitre gondolok, hanem a komoly, élő, folytonos és megnyugvó hitre, mely eszi és issza Isten Fiának testét és véréit. Nem csak bűnbocsá-natra vágyom Isten törvényének megrontása miatt, hanem fel szeretnék emeltetni Isten orcájának fényességébe. Nem csak egyszerűen bebocsátást nyerni a mennybe, hanem bőséggel jutni be oda.

A MEGVÁLTÁS – KÖZÖSSÉG KRISZTUSSAL

Mi, akik szent nemzet és megtartásra való nép vagyunk, hogyan lehetünk ilyen érzéketlenek az iránt a kimondhatatlan szeretet iránt, melyet Isten kinyilvánított felénk? A megváltás nem egyenlő a keresztséggel, vagy azzal, hogy nevünk a gyülekezeti névsorba kerül, de még az igazság prédikálásával sem. A megváltás élő kapcsolat Jézus Krisztussal – a szív megújulása, Krisztus cselekedeteinek véghezvitele hit által, a szeretet munkája, türelem, szelídség és reménység. Minden Krisztussal egyesült lélek élő missziómunkás lesz teljes környezetében. Munkálkodni fog a közelben és távolban lévő emberekért. Nem helyi érdekek vezérlik, nem csak kiépít egy saját munkaterületet, melyet ő irányít, és ezzel buzgalma máris kifulladás. Minden terület megerősítésén munkálkodik. Nem önszeretet és önző érdekek irányítják, hiszen a mű és az igazság egységes egészet képez.

Komoly és aggódó szívvel feltehetjük a kérdést: 'Ápolok-e irigységet magamban? Megengedem-e, hogy a féltékenység helyet találjon szívemben?' Ha igen, Krisztus nincs ott. 'Szeretem-e Isten tör-

vényét? Szívemben hordozom-e Isten szeretetét?' Ha úgy szeretjük egymást, ahogyan Krisztus szeretett minket, akkor az áldott mennyei békére és nyugalomra készülődünk. Ott nincs elsőbbségre való törekvés. Mindenki úgy fogja szeretni felebarátját, mint önmagát. Óh, bárcsak megvilágosítaná értelmünket Isten, és megszólítaná az egyházat a tagok felébresztése által!...

Sion szunnyadó gyermekeinek fel kell ébredniük! Sok elszámolnivalójuk lesz azoknak, akik ugyan hirdetik az igazságot, de nem érznek felelősséget a lelkekért. Az igazság hitvallói keljenek fel, vegyék fel Krisztus igáját, és hordozzák az Ő terhét! Olyan emberekre van szükség, akiket nem csupán névleges, hanem krisztusi, önzetlen és kitartó érdeklődés vezérel, mely nem lanyhul meg a nehézségek idején, és nem húl ki a bűnök megsokasodása miatt...

Az örökkévaló világ küszöbén állunk. Ehhez a munkához nem lesz szükség langyos keresztényekre. Lendületet kell belevinnünk hitünkbe és az igazság hirdetésébe. A sátáni eszközök új étellel megteltek, számunkra eddig ismeretlen erővel kezdenek dolgozni. Nem vehetné hatalmába egy új, felülről jövő erő Isten népét is? Kérleljük az embereket a megszentelő igazság befogadására. Komoly esedezéseket, tusakodó imákat kell felajánlanunk Istennek, hogy népünk reménysége ne feltételezésekre, hanem örök valóságokra épüljön. Isten Igéjének bizonyossága alapján meg kell győződnünk arról, hogy a hitben járunk-e, és a mennybe készülünk-e vagy sem. A jellem erkölcsi zsinórmértéke Isten Igéje. Eleget teszünk-e követeléseinek? Az Úr népe odaszánja-e tulajdonát, idejét, képességeit és minden befolyását a napjainkra szóló munkára? Ébredjünk fel! 'Annakokáért ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülven' (Kolossé 3:1).” – *Szemelvények, 2. kötet, 361-363.*

„LÉGY BUZGÓSÁGOS AZÉRT ÉS TÉRJ MEG!”

Írta: Daniel Lee, USA

AZ ŐSZINTE BŰNBÁNAT TERMÉSZETE

Az első kérdés, amit meg kell válaszolnunk, az, hogy mi a valódi bűnbánat? Másodszor, mit bánhat meg az a nép, amely már megtartja Isten parancsolatait, beleértve a szombatot is, és amennyire csak lehetséges, az erkölcsi magatartást illetően feddhetetlenül él?

Az Istenbe vetett hit és ennek gyümölcse, a bűnbánat a természetes és automatikus eredménye az Istennel való közösségnek. Isten jóságának és igazságosságának nyilvánkoztatása készíti az embereket megtérésre, amelyet egyedül a Vele való szoros kapcsolat által szerezhetünk meg (Róma 2:4). Ezen a közösségen kívül nincs valódi bűnbánat. Minél többet társalog a lélek Istennel, minél jobban megismeri Őt, annál erősebb lesz a bűnről való meggyőződése és annál mélyebb és őszintébb a bűnbánata.

„Minél közelebb férkőzünk Jézushoz, minél jobban felismerjük

jellemének tisztaságát, annál világosabban látjuk, hogy milyen undorító a bűn, és annál kevésbé hajlunk önmagunk magasztalására. Lelkünk állandóan Isten után vágyódik; komolyan és őszintén beismerjük bűneinket és szívből megalázkodunk előtte. Keresztényi tapasztalatunk minden további lépésénél bűnbánatunk mélyül.” – *Az Apostolok Története*, 384-385.

Énokról olvassuk, hogy „minél bensőségesebb összeköttetésbe került Istennel, annál inkább érezte saját gyengeségét és tökéletlenségét”. – *Pátriárkák és Próféták*, 68.

A bűnbánatot nem lehet mesterségesen előidézni. Nem fejleszthető ki gépiesen, nem lehet előállítani az emberi érzelmek más szeszélyeihez hasonlóan. Egyszerűen úgy történik, hogy a Szentlélek megérinti az emberi szív húrjait, megolvasztja és erős meggyőző hatalma alá rendeli. Ekkor alakul ki az őszinte bűnbánat. A bűn miatti szomorúság, a bűnbánat az ember természetes és automatikus válasza a Szentlélek munkájára, aki állandóan igyekszik

az elmébe vésni Isten jellemének szépségét, ami Krisztus Jézusban mutatkozik meg. Amikor a hívő állandóan Jézusra tekint és megnyitja szívét Előtte, mint egy barát előtt szent közösségben, minden önigazultság és képzelt jóság eltűnik, és a lélek mezítelensége feltárul. Akkor önkéntelenül is leborul bűnbánattal, alázattal.

„Isten dicsőségének egyetlen sugara, Krisztus igazságának egyetlen visszfénye, amely lelkünkön áthatol, kimutat minden szennyes foltot és feltárja az emberi jellem fogyatékoságait és elfajulásait. Feltűnteti a mi emberi hibáinkat és gyengeségeinket, szentségtelen kívánságainkat és vágyainkat, szívünk hűtlenségét és ajkunk tisztátalanságát. Napfényre kerül a bűnös hűtlensége, mellyel érvénytelenítette Isten törvényét. Isten Lelkének intő befolyása megtöri büszkeségét és megalázza. A bűnös megutálja önmagát, ha Krisztus szeplőtlen, tiszta jellemét szemléli.” – *Jézushoz vezető út*, 20.

ÉSAIÁS BŰNBÁNATA – EGY PÉLDA ISTEN VÉGIDŐKBEN ÉLŐ EGYHÁZA SZÁMÁRA

Amikor Ésaías próféta meglátta Isten dicsőségét a templomban, megdöbbsent és a saját erkölcsi gyengeségének és jelleme tökéletlenségének érzete töltötte be. A próféta kétségbeesetten kiáltott fel: „Jaj nékem, elvesztem, mivel tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép közt lakom: hisz a királyt, a seregeknek Urát láták szemeim!” (Ésaías 6:5). Mielőtt megtörtént volna ez az életét megváltoztató személyes találkozás Istennel a szentélyben, arra volt indítva, hogy megdorgálja mások bűneit. Ezekkel a szigorú szavakkal mutatott rá mások bűneire: „Jaj a gonosznak, gonoszul lesz dolga, mert kezeinek cselekedete szerint fizetnek néki” (Ésaías 3:12). „Jaj azoknak, akik a gonoszt jónak mondják és a jót gonosznak; akik a sötétséget világossággá s a világosságot sötétséggé teszik, és teszik a keserűt édessé, s az édest keserűvé! Jaj azoknak, akik magoknak bölcsnek látszanak, és eszesek önnön magok előtt! Jaj azoknak, akik hősök borivásban és híresek részegítő ital egyítésében!” (Ésaías 5:20-22).

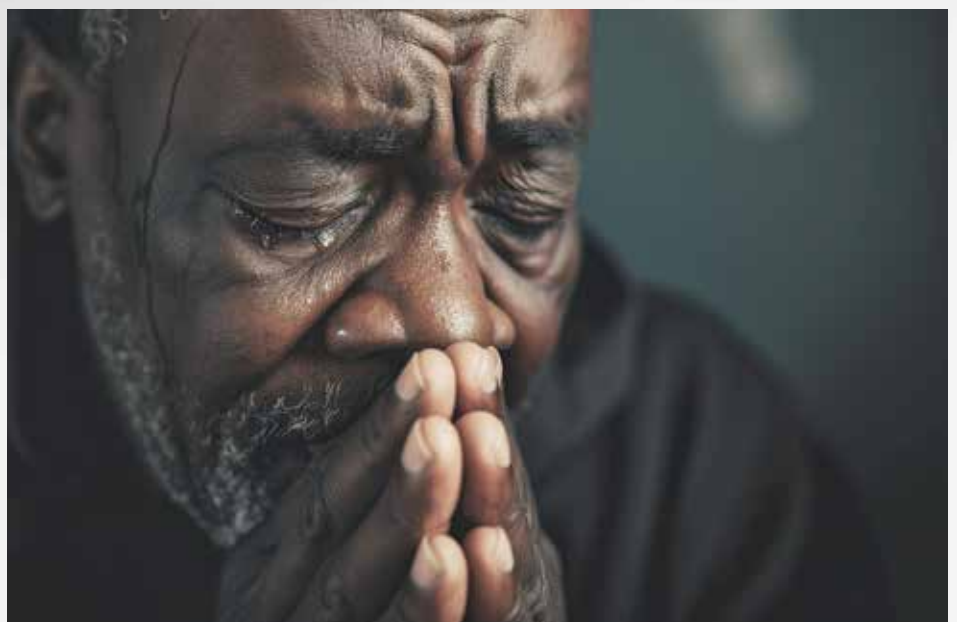
Míg a próféta arra törekedett, hogy Isten iránti buzgóságában elítélje a körülötte uralkodó gonosz-ságot, nem feltétlenül volt meggyőződve saját bűnös állapotáról. Egészen addig a jelentőségteljes Istennel való találkozásig a templomban a próféta nem ismerte fel életének bűnös voltát, ami éles el-lentétben állt Isten dicsőségével, ami oly élénken bevésődött elméjébe és szívébe. Azon felejthetetlen találkozás eredményeképp nem azt mondta, hogy „jaj néktek”, hanem hogy „jaj nékem...” „Ésaías eddig mások bűneit kárhoztatta. Most viszont ugyanazon ítélet alatt állónak látja magát, mint amit másokra ki-mondott. Eddig meg volt elégedve istenimádásában a hideg, élettelen szertartásossággal. Nem is tudott erről, míg csak az Úr ezt a látomást nem adta neki. Milyen jelentéktelennek is tűnt a bölcsessége és ké-

pességei, mikor a szenthely szentségét és fenségét szemlélte! Mennyire méltatlan is volt! Mennyire alkalmatlan a szolgálatra! A most magáról alkotott képet Pál apostol szavaival fejezhetjük ki: 'Óh én nyomorult ember! Kicsoda szabadíthat meg engem a halálnak e testéből?' – *A Te Igéd Igazság*, 82.

Isten maradék egyháza ma, miközben Isten legfőbb gondoskodásának tárgya, éppen olyan vak a lelkiállapotára vonatkozóan, mint Ésaías próféta volt, mielőtt személyesen találkozott volna Istennel a templomban. A szent igazságok letéteményese miatti felmagasztalt állapota és feddhetetlen viselkedése sajnos azt a nemkívánatos hatást váltotta ki, hogy jobb helyzetben lévők gondola magát, mint amilyenben valójában van. Saját lelkiállapotára vonatkozó becslése jelentősen eltér attól, amit a Hű és Igaz Tanú mond róla: „Nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen” (*Jelenések 3:17*). Valódi állapotát nem ismerve magabiztosan jelenti ki: „Gazdag vagyok és meggazdagodtam, és semmire nincs szükségem” (*Jelenések 3:17*). Mindaddig, amíg Isten népe ebben a diadalmas, öndicsőítő állapotban van, megtévesztve a saját képzelte jóságának nagyságától, a Szentlélek nem tudja meggyőzni a bűnről. Ott nem lehet őszinte, szívettépő bűnbánat és bűnvallomás, és nem

lehet valódi közösség Istennel, csak ha ezt a káros lelkiállapotot határozottan elvetik és elhagyják.

Jézus idejében az írástudók és a farizeusok büszkék voltak a saját maguk által létrehozott öngigazultságra. Keresztelő János felhívása: „térjete meg, mert elközelített a mennyeknek országa” (*Máté 3:2*), nem tett rájuk semmilyen benyomást. Gyűlöletes volt számukra a bűnbánatra való felhívás. Az Ábrahám-tól való leszármazásuk miatti felmagasztalt állapotuk és felsőbbrendűségük érzetétől elvakulva, valamint a merev formalításra és a számos általuk létrehozott reform szigorú betartására való büszkeségük miatt egyáltalán nem érezték, hogy szükségük lenne a Megváltóra, nem érezték szükségét annak, hogy megalázzák magukat és megvallják bűneiket, és természetesen a bűnbánatnak sem. Jézus így jellemezte ezeket az önmagukat megcsaló valástanítókat: „Hasonlatosak vagytok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépeknek tetszenek, belől pedig holtaknak csontjaival és minden undoksággal rakvák” (*Máté 23:27*). Ők összekeverték a szabályoknak és előírásoknak való külső megfelelést a szívből természetes módon fakadó igazságossággal. Semmit sem tudtak a szív szelídségéről és alázatosságáról, amelyet csak Krisztus iskolájában lehet megszerezni, csakis a Vele való állandó közösség által lehet megtanulni.

A laodiceai gyülekezetnek szóló üzenetben található felhívás: „légy buzgóságos azért, és térj meg” (*Jelenések 3:19*), népszerűtlen ugyan, azonban ma a gyülekezet minden tagjának nagyon komolyan kell vennie. Laodicea korszakában élünk. Ez a megtérésre való felhívás tehát a jelenlegi kötelességünk. Ha figyelmen kívül hagyjuk ezt a felhívást, az azt fogja eredményezni, hogy Krisztus kivet minket az Ő szájából, ami teljes elutasítást jelent. Önmaguk megalázása, önmegtagadás és teljes átadás lesz látható azok életében, akik elfogadták a megtérésre való felhívást, csakúgy, mint ami Ésaías próféta tapasztalta volt a templomban, amikor Isten dicsőségét szemlélte. Csak azok részesülnek abban a kiváltságban, hogy megismerjenek valamit Isten jóságáról, ami bűnbánatra vezet őket, akik hit által találkoznak Istennel a szentélyben, mint Ésaías (*Róma 2:4*).

„Az Ésaíasnak adott látomás Isten utolsó napokban élő népének állapotát ábrázolja. Nekik is előjoguk, hogy hit által szemléljék a szentélyben folyó tevékenységet: 'Megnyílt a mennyben Isten temploma és a templomban láthatóvá vált a bizonyágtétel ládája.' Amint hit által betekintenek a szentek szentjébe és látják Krisztus tevékenységét, ráébrednek, hogy ők is tisztátalan ajkú nép – olyan nép, melynek ajkáról gyakran hangzik el hiábavalóság, és akiknek képességei, tulajdonságai nem szentelődtek meg, és nem az Úr dicsőségére használják őket. Van okuk kétségbeesni, mikor látják a gyengeségük, méltatlan voltuk, másfelől Krisztus dicső jellemének tisztasága, szépsége közti elentétet. De ha ők is, mint Ésaías, elfogadják a benyomást, melyet Isten terve szerint a szívre kell tenni, ha megalázzák szívüket Isten előtt, akkor van reménység számukra. Az ígéret íve a királyi szék fölött feszül, és az Ésaíasért elvégzett belső lelki munkát értük is elvégzi az Úr. Isten meghallgatja a megtört szívből fakadó könyörgést.” – *A Te Igéd Igazság*, 82.

AZ ENGESZTELÉS NAPJÁNAK JELLEMZŐJE A BŰNBÁNAT

Ésaías látomása a templomban Isten népének tapasztalatát írja le az utolsó napokban. Kiváltságuk, hogy hit által kövessék Jézust a szentek szentjébe. Miközben közösségben vannak Vele és szemlélik a szentélyben folyó záró munkáját, meg fognak érteni valamit abból a nagy szeretetből, mellyel kitörli bűneiket az emlékezetből és a mennyi könyvekből. Világosabban fel fogják ismerni szívük tisztátalanságát és jellemük tökéletlenségeit, amelyek éles ellentétben állnak Krisztus tisztaságával. Ennek eredményeképpen bűnbánatuk rendkívüli mértékben elmélyül. Sóhajtoznak és sírnak a tornác és az oltár között, megsanyargatják lelküket és buzgón könyörögnek szívük tisztaságáért.

„Részletesebben kell ismernünk az elfedezés munkáját, mely most folyik odafenn a szenthelyen. Ha szemléljük és meg is értjük ezt a komoly igazságot, akkor Krisztussal összhangban tudunk tevékenykedni a gyülekezetben, hogy népet készítsünk fel helytállni Isten nagy napján. Akkor siker fogja koronázni a munkánkat. A tanulmányozás, az elmélkedés és az ima segítségével Isten fölébe emeli népét a közönséges világi gondolatoknak és érzéseknek. Összhangba kerülnek Krisztussal és életmentő munkájával: hogy megtisztítsa a szenthelyet a nép bűneitől. Hitünk követi Őt a szenthelyre, és mikor mi itt a földön imádkozunk, **áttekintjük életünket** és összehasonlítjuk jellemünket az igazságosság örök mérőrudjával. **Felfedezzük hibáinkat.**” – *Bizonyágtételek*, 5. kötet, 575.

AZ EMBERI BŰNÖSSÉG MÉRTÉKÉT TELJES MÉRTÉKBEN FEL KELL TÁRNI ÉS MEG KELL BÁNNI

A bűnbánó hívőnek valójában fogalma sincs élete bűnösségének mértékéről. Képtelen felfogni a törvényszegéseinek és bűneinek hatal-

mas voltát. Ennélfogva a bűnbánata soha nem lehet elég mély. Nem is tudja, hogy mit kellene megbánnia! Nem ismeri fel, hogy sokkal többel tartozik Isten törvénye felé, mint amennyit megbán és bevall naponként. A szentélyben lévő feljegyzések sokkal több bűnt tartalmaznak, mint amiket általában naponta megbánnak és bevallanak.

„Isten minden cselekedetet megvizsgál; és e tettek a mennyi könyvekben hűségről vagy hűtlenségről tanúskodnak. Minden név mellett féltelmes pontossággal van feltüntetve minden helytelen szó, minden önző tett, minden teljesítetlen feladat, minden titkos bűn, minden ravasz képmutatás. A semmibe vett mennyi intéseket és dorgálásokat, az elfecsérelt pillanatokat, a kihasználatlan alkalmat, a jó vagy rossz befolyást és messzeható következményeit a nyilvántartást vezető angyal mind feljegyzi.” – *A Nagy Küzdelem*, 429.

Még a ténylegesen el nem követett bűnök is fel vannak jegyezve a mennyi könyvekben, és ellenünk tanúskodnak az ítéletkor.

„Isten törvénye behatol az érzésekig és indítékokig, csakúgy, mint a külső cselekedetekig. Feltárja a szív titkait, fényt villant az eddig sötétbe burkolt ügyekre. Isten ismer minden gondolatot, minden szándékot, tervet, indítékot. **A mennyi könyvei feljegyzik a bűnöket, melyeket elkövettünk volna, ha alkalom nyílt volna rá.** Isten minden cselekedetet ítéletre fog hozni, minden titkos dologgal együtt.” – *The Signs of the Times*, July 31, 1901.

Ideális esetben minél inkább lelepleződik és napvilágra kerül az ember bűnössége, annál mélyebb lesz a bűnbánata. Sajnos az ember bűnösségének felismerése nagy mértékben torzulhat és el is homályosulhat a megtéréskor az életbe bevezetett reformok eredményeképpen. A táplálkozásban, az öltözködésben és a viselkedésben bevezetett jó irányú változtatások gyakran arra a gondolatra vezetnek sokakat (tévesen), hogy egyre igazabbak és egyre kevésbé bűnösök lettek. Ez a legnagyobb mértékű önámítás; ez a laodiceai megrekedés lényege,

„Az Ésaiásnak adott látomás Isten utolsó napokban élő népének állapotát ábrázolja. Nekik is előjoguk, hogy hit által szemléljék a szentélyben folyó tevékenységet.”

amely így hangzik: „gazdag vagyok és meggazdagodtam, és semmire nincs szükségem”. Sokkal könnyebb beleesni ebbe a csapdába, mint azt sokan gondolják. Valójában sok embernek ilyen az állapota a gyülekezetben, bár lehet, hogy észre sem vették, hogy fel sem ismerték. Ez megmagyarázza, hogy miért jelentette ki Jézus Laodiceáról: „nem tudod...”

Mindent elmondva, ez a hozzáállás siralmas és nagyon nagy mértékben befolyásolja az érzett bűnbánatot.

MÉLY BŰNBÁNAT MUNKÁJÁNAK KELL MEGELŐZNI A VÉGSŐ ENGESZTELÉST ÉS MEGTISZTÍTÁST

Istennek lesz egy népe az utolsó napokban, amely szoros összeköttetésben lesz Fiával a szentek szentjében végzett végső szolgálata idején. Ők teljesen felfogják majd életük bűnösségének mértékét, annyira, hogy majdnem kétségbeesnek. Világosan fel fogják ismerni állapotukat, amely éles ellentétben áll Krisztus páratlan tisztaságával. Azután a Szentlélek arra vezeti őket, hogy elhagyják a laodiceai gondolkodásmódot, amely manapság oly elterjedt az egyházakban, és egy teljes lelki változáson mennek keresztül, amelyet mély önvizsgálat és bűnbánat jellemez. Ez a tapasztalat hasonló lesz ahhoz, mint amit Ésaiás élt ált, de sokkal intenzívebb és hosszantartóbb lesz. Ez a tapasztalat, amit „a lélek sanyargatása” kifejezéssel illethetünk (3Mózes 16:29; 23:27-32), az, ami előkészíti

a maradék egyházat a végső engesztelésre és megtisztításra.

„A Jósuáról és az angyalról látott zakariási látomás különös mértékben vonatkozik Isten népére a nagy engesztelési nap záró jeleneteiben...

Ahogy Jósua könyörgött az angyal előtt, a maradék egyház is rendíthetetlen hittel és töredelmesen esedezik Szószólója, Jézus általi bűnbocsánatért és szabadulásért. **Teljesen tudatában vannak életük bűnösségének**, látják gyengeségüket és érdemtelenségüket, és már-már kétségbeesnek.” – *Próféták és Királyok*, 365.

Mély önvizsgálatra és bűnbánatra van szükség ebben az időben (*Jóel* 2:13). Az egyházakban megszokott hideg, lelketlen, formális rítusokhoz és szertartásokhoz való ragaszkodás nem elegendő ahhoz, hogy ez megtörténjen. Sem az élettelen, elméleti prédikációk megszokott hirdetése, sem a lélek nélküli, gépies imák felajánlása otthon és a gyülekezetben nem fogja elhozni ezt a tapasztalatot. Csak az a gyakorlati vallás hasznos, amelyet Isten állandó keresése jellemez, hogy naponkénti és óránkénti közösségben legyünk Vele.

Mivel most az engesztelés valószínű napjában élünk, a gyülekezetben nem a szokásos módon kell eljárni. A lélek megsanyargatása Krisztus menetparancsa a maradék egyház részére. Jézus hamarosan lezárja a végső engesztelési munkát, és megparancsolja: „Vegyétek le róla a szennyes ruhákat! ... Lásd! Levettem rólad a te álnokságodat, és ünnepi ruhákba öltöztetlek téged!” (*Zakariás* 3:1-5). Hamarosan, a mennyei szentélyben főpapként végzett záró szolgálattal összhang-

ban Jézus megtisztítja népét minden tisztátalanságtól és bűntől azáltal, hogy nekik adja tökéletes igazságosságát. Azok, akik gyakran sírtak és gyöttrődtek lelki szegénységük és hanyatlásuk miatt, el fogják nyerni ezt; míg azok, akik gondtalanok és közömbösek voltak, kivágnak népe közül.

Azon áldottak között leszel-e, akik elnyerik a végső engesztelés áldásait és a 144 000 tagjai között leszel-e? Benne marad-e neved a Bárány életkönyvében? Megtisztulsz-e teljesen és örökre minden igazságtalanságtól, és alkalmas leszel-e arra, hogy a büntelen angyalok társaságában lakhass? Adja az Úr, hogy mindannyian méltók lehessünk erre! Legyünk tehát buzgóságosak és térjünk meg.

„Amikor Isten előtt népe gyöttrődik és tiszta szívért könyörög, felhangzik a parancs: 'Vegyétek le róla a szennyes ruhákat', és ezek a bátorító szavak hallatszanak: 'Lásd! Levettem rólad a te álnokságodat, és ünnepi ruhákba öltöztetlek téged!' (*Zakariás* 3:4.) Isten ráhelyezi Krisztus igazságának makulátlan, tiszta palástját megpróbált, megkísértett, hűséges gyermekeire. A megvetett maradék dicsőséges ruhába öltözik, hogy a világ romlottsága soha többé be ne mocskolja. Nevük bent marad az élet könyvében, amely a Bárányé. A korszakok hűségesei közé sorolja őket a menny. Ellenálltak a csaló mesterkedéseinek. A sárkány tombolása nem térítette el őket hűségüktől. Most örökre biztonságban vannak a kísértő csalfóságaitól. Isten a bűn szerzőjét terheli meg bűneikkel. 'Tiszta süveg' van fejükön.” – *Próféták és Királyok*, 367.

3. FEOLVASÁS - 2024. december 8. vasárnap

A MEGTÉRÉS

Írta: Elias Rivera, USA

METAMORFÓZIS (TELJES ÁTALAKULÁS)

A természetben gyönyörű illuztrációkat találhatunk, amelyek tanítást adnak számunkra Isten hatalmas erejéről, valamint a szívünkön végzett megváltó munkájáról. A lepkék életciklusa négy szakaszból áll: pete, lárva (hernyó), báb és kifejlett rovar. A folyamat rövid, körülbelül egy hónapig tart. A lepkék a növények leveleinek fonákján helyezik el petéiket, amely növényekből majd a lárva vagy hernyó táplálkozik. A petéből egy kis hernyó kel ki. A hernyók nagyon falánkak, sokat esznek és gyorsan nőnek. Amikor a hernyó eléri az érettséget, bebábozódik. A báb belsejében a hernyó egy teljes átváltozáson megy keresztül, amit metamorfózisként ismerünk, és pár nap múlva a bábból kikel a gyönyörű pillangó.

A hernyó egy teljes átalakuláson megy keresztül. Egy teljesen más teremtménnyé válik, teljes mértékben új és megváltozott külsővel és természettel. Ez az, amit Isten tervez a Krisztusban való lelki életünkkel: „Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé **újjá lett minden**” (2

Korinthus 5:17). Isten terve az, hogy megváltoztassa életünket, helyreállítsa képmását bennünk és megváltoztassa szívünket. Így szól: „És adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet. És az én lelkemet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolatomban járjatok és az én törvényeimet megőrizzétek és betöltsétek” (*Ezékiel 36:26-27*).

A „megtérés” szó jelentése: átalakítani, átváltoztatni, mássá tenni, teljesen mássá változtatni, mint amilyen volt. Találhatunk erre példákat a Bibliában: „A ti szomorúságtok örömmé fordul” (*János 16:20*), és „hatalmuk van a vizeken, hogy azokat vérré változtassák” (*Jelenések 11:6*).

Tehát amikor a megtérésről beszélünk, Isten átalakító munkáját értjük alatta, amelyet az emberért és az emberben végez. Ez egy olyan munka, amely által az ember megbocsátást nyer és átalakul, egy olyan magasztos munka, amely megigazítja és megszenteli a hívő embert. Olyan munka, amely során az óember megfeszítetik és eltemettetik, és amelyben az ember új életre születik.

HOGYAN MŰKÖDIK A MEGTÉRÉS?

A megtérés Isten munkája az emberben, szeretetének és Szentlelkének ereje által. Vannak olyan rendkívüli megtérések, mint például Saulusé volt, olyan megtérés, amely nagyon feltűnő volt, amikor a társusi férfi személyesen találkozott Krisztussal a Damaszkusz felé vezető útján. Saulus életére nagy hatással volt Krisztus dicsőségének kinyilatkoztatása. Ez a találkozás azonnal gyökeresen megváltoztatta életét, olyannyira, hogy megvakulva és földre borulva kérdezte: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?” (*Apostolok Cselekedetei 9:6*). Ő, aki gyilkos szándékkal indult Damaszkuszba Krisztus gyülekezete ellen, csak három napi böjtölés és ima után nyerte vissza látását, majd pedig megkeresztelkedett. Ezután azonnal munkához látott, hogy építse azt a gyülekezetet, amelyet néhány nappal azelőtt még szenvedélyesen üldözött. Saulus most már buzgón hirdette Krisztust, Aki életének és üzenetének központja lett. „És azonnal prédikálá a zsinagógákban a Krisztust, hogy ő az Isten Fia”

(Apostolok Cselekedetei 9:20).

Saulus megtérése, aki most már Pál lett (ami azt jelenti, hogy „kicsi”), Isten kegyelmének és Jézus Krisztus átalakító szeretetének műve volt. Ez azt eredményezte, hogy a heves üldöző maga is üldözötté vált Jézusért, és félelem nélkül hirdette üzenetét, szembenézve mindenféle nehézséggel, még magával a halállal is.

Vannak más típusú megtérések is, mint például Nikodémus esetében. A Jézussal folytatott beszélgetése után (lásd János evangéliuma 3. fejezetében) három évnek kellett eltelnie ahhoz, hogy nyíltan elismerje a Jézusba vetett hitét, és teljesen átadja magát a megfeszített Megváltónak.

MINDENT ISTENNEK KÖSZÖNHETÜNK

„A szél hallható a fák ágai között, susogtatja a leveleket és a virágokat; mégis láthatatlan, és senki sem tudja, honnan jön vagy hová megy. Ilyen a Szentlélek munkája a szívben. Nem lehet jobban megmagyarázni, mint a szél mozgását. **Az ember lehet, hogy nem tudja megmondani megtéréseinek pontos idejét vagy helyét, vagy nyomon követni az összes körülményeket, ez azonban még nem bizonyítja, hogy megtéretlen.** Valaki által, aki éppoly láthatatlan, mint a szél, Krisztus folytonosan munkálkodik a szívben. **Lassan-lassan, talán az ember számára észrevétlen, a kapott benyomások a lelket Krisztus felé vonják.** Ilyen élményeket kaphat az ember, ha Róla elmélkedik, olvassa a Szentírást, vagy egy prédikátortól élőszóban hallgatja az Igét. **Egyszerre csak, amikor a Szentlélek határozottabban kérlel, a lélek boldogan adja át magát Jézusnak.** Sokak szerint ez a hirtelen megtérés; valójában azonban Isten Lelke hosszasan tartó munkájának eredménye; türelmet, időt igénylő folyamat.” – *Jézus Élete*, 134.

NE ÁLLJUNK ELLEN!

„**Akkor tehát hogyan üdvözülünk? ... A keresztről áradó fény kinyilatkoztatja Isten szeretetét.**

Szeretete Hozzá vonz. Ha nem állunk ellent ennek a vonzásnak, akkor a keresztlábához fog vezetni, mint olyanokat, akik megbánták bűneiket, és akikért a Megváltót megfeszítették. Ekkor **Isten Lelke hit által lélekben új életet hoz létre. A gondolatok és vágyak összhangba kerülnek Krisztus akaratával. A szív, az elme újjáteremtődik. Annak képmására, Aki azon munkálkodik, hogy egészen alárendeljük magunkat Neki.** Ekkor Isten törvénye beíródik az elmébe és a szívbe, és elmondhatjuk Krisztussal: 'Hogy teljesítem a te akaratodat, ezt kedvelem, én Istenem' (*Zsoltárok 40:9*).” – *Jézus Élete*, 138.

MEGTÉRÉS A SZENTLÉLEK ÁLTAL

„Bár maga a szél láthatatlan, de hatásai láthatók, érezhetőek. Ugyanígy nyilvánvalóvá válik a Lélek szívben történő munkálkodása az olyan ember cselekedeteiben, aki átérezte a megmentő erőt. **Amikor Isten Lelke átveszi az uralmat a szív felett, átalakítja az életet. Az ember elveti a bűnös gondolatokat, lemond a gonosz cselekedetéről; szeretet, alázatosság és béke lép a harag, irigység és összeférhetlenség helyébe.** A bánatból öröm lesz, az arcon égi fény tükröződik. Senki sem láthatja a kezet, amely leemeli a terhet, nem láthatja a menyeyei udvarokból alászálló fényt. **Az áldás akkor jön, amikor a lélek hittel aláveti magát Istennek.** Ekkor az emberi szem számára nem látható hatalom új lényt hoz létre Isten képmására.” – *Jézus Élete*, 135.

ŐSZINTE BŰNBÁNAT

„Bánjátok meg azért és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek, hogy így eljőjenek a felüdülés idei az Úrnak szinétől” (*Apostolok Cselekedetei 3:19*).

„**Valódi bűnbánat nélkül nincs valódi megtérés.** Sokan becsapódnak ebben a kérdésben, és többször az egész vallásos tapasztalatuk csak egy csalás. Ez az oka annak, hogy sokan, akik az egyház-

hoz csatlakoztak, soha nem csatlakoztak Krisztushoz.” – *The Spirit of Prophecy, vol. 4, p. 298.*

„Térjete meg és forduljotok el minden vétkeitekől, hogy romlásokra ne legyen gonoszságotok” (*Ezékiel 18:30*).

„A bűnbánat a bűn feletti bánkodást és az attól való elfordulást jelenti. Mindaddig nem hagyunk fel vétkeinkkel, amíg azok bűnös voltát fel nem ismerjük. Életünkben csak akkor történhetik a valódi változás, ha teljes szívvel elfordulunk a bűntől.” – *Jézushoz Vezető Út*, 16.

Ahhoz azonban, hogy megtapasztalhassuk ezt a fajta bűnbánatot, meg kell értenünk, hogyan jön létre. „Miközben a bűnös meggyőződik a bűnről, Krisztus szeretete és szentsége vonzza őt, mert Jézus magához vonja. Egyetlen ember sem tudja előidézni azt a bűnbánatot, amely a lélek megmentése érdekében elengedhetetlenül szükséges. Éppúgy nem tudja magát bűnbánatra készíteni, mint ahogy a saját megtérését sem tudja előidézni. A bűnbánat a szívben jön létre Krisztus szeretetének felismerése által, Aki életét adta, hogy megmentse a bűnösöket. Isten szeretete az, amely meglágyítja a legkeményebb szíveket is.” – *The Review and Herald, September 3, 1901.*

A MEGTÉRÉS GYÜMÖLCSEI

A megtérés munkája meghozza csodálatos gyümölcseit: egy új életet, egy tiszta és megújított szívet, helyes lelkületet és még más gyümölcsöket is, amelyek dicsőséges bizonyítékai a megtérésnek. „Azért ha valaki Krisztusban van, **új teremés az; a régiék elmúltak, ímé újjá lett minden**” (*2 Korinthus 5:17*).

• A **samáriai asszony** a Jézussal folytatott beszélgetése után elhagyta házasságtörő életét és bement a városba, hogy megvallja Jézus Krisztust, mint Megváltót és Messiást (*János 4:28-29*).

• Az **ördögös**, aki mezítelen volt, amikor kiszabadult, most fel volt öltözve és eszénél volt, a mezítelensége eltűnt a megtérésekor (*Lukács 8:35*).

• **Péter**, a tanulatlan halász megté-

rése után az evangélium hűséges pártosa lett, tanult ember és a világosság országának hírnöke (Máté 4:19).

• **Zákeus**, a vámszedő, akit azzal vádoltak, hogy csaló és a nép ellensége, megtérése után vagyónának felét a szegényeknek adta, és elhatározta, hogy megtéríti azoknak kárát, akiket becsapott (Lukács 19:8-9).

• **Mária**, akit hét démon szállt meg kicsapongó élete miatt, szabadulása és megtérése után értékes ajándékot hozott Jézusnak, hogy kifejezze szeretetét és háláját (Márk 14:3).

A megtérés hatására Krisztus kiválósága fog megnyilatkozni életünkben: missziós lelkület, Isten akaratának való alárendeltség, hűség és szent öröm. Minden, ami nemes és szép, bőségesen jelen lesz annak életében, aki megtért az Úrhoz.

„Krisztus lelkülete misszionáriusi lelkület. **A megújult szív legfőbb vágya, hogy másokat is a Megváltóhoz vezessen.**” – *A Nagy Küzdelem*, 66.

„**Minden igaz tanítvány misszionáriusként születik Isten országába.** Aki az élet vizéből iszik, az élet kútfejévé válik. A befogadóból adományozó lesz.” – *Jézus Élete*, 154.

A HAMIS MEGTÉRÉS

Ma divatos vallásosnak lenni. De nem mindenki valódi keresztény, aki vallásosnak vallja magát. Sokan, akik kereszténynek vallják magukat, nem engedelmeskednek Isten parancsolatainak, és az őembert táplálják, a testnek kedvezve. Önmagukat megtévesztve azt hiszik, hogy megtértek, holott valójában nem. Sokan szólnak így: „Isten! Hálákat adok néked, hogy nem vagyok olyan, mint egyéb emberek, ragadozók, hamisak, paráznák, vagy mint ím e vámszedő is. Böjtölök kétszer egy héten; dézsmát adok mindenből, amit szerzek” (Lukács 18:11-12). A hitvallásnak nincs értéke, ha a szív nem változott meg.

A hamis megtérés oka nem az ismeret vagy a lehetőségek hiánya, hanem a teljes és tökéletes átadás hiánya, amikor az ember elmulasztja teljesen megnyitni a szívét Jézus előtt, és megengedni, hogy kegyelmének átalakító munkáját véghezvi-

gye az életben.

Kiváló példa erre Iskáriótes Júdás esete, akinek története közismert.

„Júdás azonban nem jutott el addig a pontig, hogy teljesen alárendelje magát Krisztusnak. Nem adta fel evilági becsvágyát és a pénz iránt tanúsított szeretetét. Miközben elfogadta Krisztus egyik szolgájának a tisztét, nem adta át magát az isteni befolyás átformáló hatásának.” – *Jézus Élete*, 620.

Amikor hajlandó vagy teljesen elhagyni minden bűnös utadat, egygyé válsz Krisztussal, és ez azt jelenti, hogy rálépsz az élet útjára és a békesség területére.

Most tehát, hogy ez az imahét elérkezett, legyen ez egy lehetőség arra, hogy megvizsgáljuk szívünket és felismerjük, hogy van-e a gonoszsnak olyan útja, amelyet követünk – a szeretetünk megosztott-e, és vannak-e bálványaink, amelyek elfoglalják a szív trónját. Legyen olyan tapasztalatunk, amelyben Jézus az egyetlen Király, Aki elfoglalja a szívünk trónját (Ésaiás 33:22). **„Téríts vissza Uram magadhoz és visszatérünk; újítsd meg a mi napjainkat, mint régen”** (Jeremiás siralmi 5:21).

ELJÖTT AZ IDŐ

Itt az ideje, hogy Jákóbbhoz hasonlóan mi is eltávolítsuk a szívünkben lévő bálványokat, és örökre elássuk őket (1Mózes 35:2-4). Itt az ideje, hogy újjászülessünk Isten Igéje és a Szentlélek ereje által (1Péter 1:23). Itt az ideje, hogy szabadok legyünk azal a szabadsággal, amellyel Krisztus megszabadított minket. Itt az ideje, hogy helyreállítsuk szívünk megosztottságát, és Isten csodálatos kegyelme által átváltozzunk az Ő képmása szerinti férfiakká, nőkké és gyermekeké (Apostolok Cselekedetei 13:22). Itt az ideje, hogy igent mondjunk Jézusnak. Ha ma átadjuk magunkat Jézusnak, Ő megteszi azt a csodát, ami még hiányzik az életünkben. Ígérete biztos: **„És adok nékik egy szívet, és új lelket adok** belétek, és eltávolítom a kőszívet az ő testökből, és adok nékik hússzívet; **Hogy az én végzéseimben járjanak** és rendeléseimet megőrizzék és cselekedjék azokat, és

legyenek nékem népem és én leszek nékik Istenök” (Ezékiel 11:19-20).

VALÓDI, NEM FELSZÍNES MEGTÉRÉS

A megtérésnek valódinak kell lennie, nem pedig felszínesnek. A szívnek belülről kell megváltoznia, nemcsak a külső életben kell bekövetkeznie a változásnak. A hitnek túl kell lépnie a rituálékon vagy szertartásokon. A Megváltó idejében a zsidók és a vallási vezetők nagyszemű istenfélelmet mutattak, de Jézus kijelentette, hogy életük üres és erkölcsstelen (Máté 23:27-28). Többre van szükség a külső változtatásoknál. Ezeknek is megvan a maguk helye, de a „lelki szívnek”, vagyis az elmének kell megújulnia, és ez új életet fog eredményezni.

Krisztus idejében a zsidó nép az áldozatokra és rítusokra támaszkodott ahelyett, Akire ezek mutattak. És ha ez még nem lett volna elég, eljutottak oda, hogy Isten elveszített jelenlétét számos emberi találmány követelményével helyettesítsék – sőt, odáig mentek, hogy szentségüket a szertartások sokaságával mérték, miközben a szívük változatlan maradt, telve büszkeséggel és képmutatással.

Nem külső változtatásokra vagy javításokra van szükség, hanem az élet teljes és tökéletes átalakulására. A sarki róka bundája barna, de télen olyan fehérré válik, mint a hó. Ilyenkor úgy tűnhet, hogy a róka más lény lett, de valójában egyedül csak a bundájának a színe változott meg, hogy a téli időszakban álcázza őt. Bár a külső megjelenése átmenetileg megváltozik, a természete változatlan – továbbra is egy merész, leselkedő, gyilkos róka marad.

„**A szív forrását kell megtisztítani**, mielőtt a víz tisztán csörgedezhet belőle. **Lehetetlenséget kísérel meg, aki a maga erejéből, a törvény megtartásával próbálja elérni a mennyet.** Nincs biztonságban, akinek vallása pusztán a törvényesség, a kegyességbe burkolózás. **A keresztény élet nem a régi módosítása vagy továbbfejlesztése, hanem a természet átalakulása.** Halál a bűnnek és az énnel, és egé-

szében új élet. Ezt a változást csakis a Szentlélek hatékony munkálkodása hozhatja létre.” – *Jézus Élete*, 134.

„NAPONKÉNT HALÁL RÉVÉN ÁLLOK”

Mindennap Istennel kell járnunk, naponként szükségünk van megújító kegyelmére a szívünkben, hogy a régi bűnös természetünk – az „óember” – teljesen megsemmisüljön. Az a megfigyelés született, hogy míg az óembert eltemetik a hullámsírban a keresztség által, a szerencsétlen nagyon jól tud úszni. Ezért jelentette ki Pál apostol: „Naponként halál révén állok” (1 Korinthus 15:31).

„Állandó éberségre, naponkénti megtérésre van szükség, hogy egyéni jellemvonásaink teljesen Istennek szenteltek legyenek. Minden erónket meg kell tisztítani a bűn salakjától, és szolgálatra kell képezni.” – *This Day With God*, 307.

„Pál megszentelődése állandó küzdelem volt az énnel. 'Naponként meghalok' – mondta. Akarata és vágyai mindennap összeütközésbe kerültek Isten akarásával. De ahelyett, hogy a hajlamait követte volna, Isten akarátát cselekedte, bármennyire is kellemetlen és gyötrelmes volt ez a természete számára. Ha előre akarunk törni Krisztus Jézusban való elhívásunk jelképéig, meg kell mutatnunk, hogy megüresítettük magunkat minden éntől, és betöltöttük a kegyelem arany olajával.” – *This Day With God*, 307.

A KINYILATKOZTATOTT TITOK

Dániel Babilonban feddhetetlen emberként volt ismert: „Akkor az igazgatók és tisztartók igyekvének okot találni Dániel ellen a birodalom dolgai miatt; de **semmi okot vagy vétket nem találhatnak; mert hűséges volt, és semmi fogyatkozás, sem vétek nem találtak benne**” (Dániel 6:4).

Mi volt ennek a hűséges életnek a titka? Dárius király felfedi előttünk ezt a titkot: két alkalommal is felismerte, hogy Dániel életének titka az Istennel való folytonos közössé-

gében rejlett. Dániel fenntartotta a hit és a mindennapi imádság életét, bensőséges kapcsolatban volt Istennel mindennap. Az ihletett feljegyzés így szól: „**Dániel! Az élő Istennek szolgálja, a te Istened, akinek te szüntelen szolgálsz, meg tudotté szabadítani téged az oroszlánoktól?**” „Akkor a király igen örvende, és Dánielt kihozatá a veremből. És kivevék Dánielt a veremből, és semmi sérelem nem találtak ő rajta: mert hitt az ő Isteneben” (Dániel 6:20, 23).

„A valódi megtérés naponta közösségbe hoz bennünket Istennel. Lesznek kísértések, amelyekkel meg kell küzdenünk, és egy erős háttéráramlat, amely el akar téríteni minket Istentől, hogy visszatérjünk a közömbösség és az Istenről való bűnös elfelejtkezés korábbi állapotába.” – *The Youth's Instructor*, August 24, 1899. „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek” (János 15:5).

SZEMÉLYES MEGTÉRÉS

Mindannyiunknak biztosítanunk kell egyéni odaszentelődésünket, személyes megtérésünket. Mindannyiunknak élő tapasztalatot kell szereznie. Krisztusnak kell uralkodnia a szív trónján, és a Szentléleknek kell irányítania vonzalmainkat. A szülőknek és a gyermekeknek egyaránt szükségük van Isten megmentő kegyelmére a Krisztussal való személyes kapcsolat által. Mindenkinek be kell oltatnia az élő szőlőtőbe, hogy olyan gyümölcsöket teremjen, amelyek megdicsőítik mennyei Atyánkat. „Abban dicsőítetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjete; és legyetek nékem tanítványaim” (János 15:8).

„Isten az Ő gondviselése által törődik velünk. Öröktől fogva kiválasztott minket, hogy engedelmes gyermekei legyünk. Odaadta Fiát, hogy meghaljon értünk, hogy mi megszentelődhessünk az igazságnak való engedelmesség által, és megtisztuljunk az én minden kicsinyességétől. Most pedig személyes munkát, személyes önátadást kér

tőlünk.” – *This Day With God*. 277.

„Isten városába nem juthat be semmi tisztátalan. Minden lakójának már itt tiszta szívűnek kell lennie. Aki Krisztustól tanul, az mindinkább megveti a hanyag magaviseletet, az ízléstelen kifejezéseket és tisztátalan gondolatokat. Kinek szívében Krisztus lakozik, annak gondolkodásában és erkölcsében tisztaság és nemesedés fog megnyilatkozni.” – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 28.

BEFEJEZÉS

Énok 300 évig járt Istennel fia, Methuselah születése után, és több mint 300 éven keresztül mindennap meghívta Istent, hogy járjon vele. Egy napon aztán Isten eljött és lényegében ezt mondta neki: „Énok, te 300 éven keresztül mindennap meghívtál engem, hogy járjak veled. Most eljöttem, hogy meghívjalak téged, hogy járj velem” – és felvitte őt a mennybe. „És mivel Énokh Istennel járt vala; eltűnék, mert Isten magához vevé” (1 Mózes 5:24). Énok nemcsak imádkozott, hanem hűségesen teljesítette Isten és embertársai iránti köteleltségeit. Énok azt szerette, amit Isten szeretett, és azt gyűlölte, amit Isten gyűlölt. Hit által az engedelmesség életét élte, és mindenben megdicsőítette Istent, amit csak tett. „Hit által vitétt fel Énokh, hogy ne lásson halált, és nem találták meg, mert az Isten felvitte őt. Mert felvitetése előtt **bizonyságot nyert afelől, hogy kedves volt Istennek**” (Zsidók 11:5).

„De még most is így szól az Úr: Térjete meg hozzám teljes szívetek szerint; böjtöléssel is, sírással is, kesergéssel is” (Jóel 2:12). Szánj ma elég időt arra, hogy megvizsgáld útjaidat, és felismerd, hogy helyes kapcsolatban vagy-e Jézussal.

• Szeretné-e ma átadni a szívedet Jézusnak, hogy megváltoztassa azt?

• Te, aki már átadtad magad Jézusnak, szeretné-e megújítani ezt a fogadalmat, hogy a szíved egyre szebb legyen, hasonló a Krisztuséhoz?

• Szeretnél-e most azonnal imádkozni, hogy átadd szívedet Jézusnak? Imádkozzunk együtt.

A BŰNÖK ELTÖRLÉSE

Írta: Jethro M. Sithole, Dél-Afrika

„Én, én vagyok, aki eltörölöm álnokságaidat énmagamért, és bűneidről nem emlékezem meg!” (Ésaiás 43:25). Eltörölni azt jelenti, hogy teljesen, nyomtalanul eltávolítjuk, eltüntetjük vagy kitöröljük az emlékezetből.

Isten biztosítéka, amelyet Ésaiás próféta által közölt velünk, ezt jelenti: „Azoknak a neve mellett, akik őszintén megbánták bűneiket, és hittel igényelték Krisztus engesztelő áldozatként bemutatott vérért, ez olvasható: bocsánatot nyert. Mivel Krisztus igazságának részesei lettek, és jellemük összhangba került a mennyi törvényével, Isten eltörli bűneiket, és méltónak ítéli őket az örök életre.” – *Maranatha*, 96. Gondoljuk át tehát alaposan, miért elengedhetetlen a bűnök eltörlése.

ENGEDETLENSÉG ÉS A BŰN FOLTJA

Miután az ember az Édenben engedetlené vált Isten törvénye iránt, „az Ádámot fényruhaként körülövező dicsőség a bűneset után eltávozott tőle. Isten dicsőségének világossága nem fedezhette el az

engedetlenséget és a bűnt. Az egészség és az áldások sokasága helyett a szegénység, a betegség és a szenvedés mindenféle változata lett Ádám gyermekeinek öröksége.” – *Szemelvények, 1. kötet*, 253. Tragikus módon az ember eljátszotta nagyszerű kiváltságait, amelyeket a bűn foltjai váltottak fel.

„Sátán elérte az ember bukását, és azóta is azt tűzi ki célul, hogy az emberben eltörölje Isten képmását, és a maga képét bélyegezze az emberek szívébe.” – *Isten Csodálatos Kegyelme*, 161.

„A bűneset előtt Ádám szemtől szemben beszélhetett Alkotójával. Amióta azonban az embert törvényszegése elszakította Istentől, nem részesülhet ebben a nagy kiváltságban. De a megváltás terve utat nyitott, és ezen az úton a Föld lakói most is érintkezhetnek a mennellyel.” – *Isten Csodálatos Kegyelme*, 190.

ISTEN CSODÁLATOS SZERETETE AZ EMBERISÉG IRÁNT

Az engedetlenség miatt biztos volt Ádám és Éva halála. Ha nem lé-

tezett volna a megváltás terve, akkor azonnal meghaltak volna, amint ettek a tiltott gyümölcsből.

„Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt” (Róma 5:8). Isten szeretetének mélysége, ami ezekkel a szavakkal van kifejezve: „úgy szerette Isten e világot” (János 3:16), jobban megérthető ezen csodálatos kijelentés által, hogy Isten Báránya „megöletett e világ alapítása óta” (Jelenések 13:8).

Isten már a teremtésünk előtt is létező szeretetétől vezérelve ígéretet tett arra, hogy ellenségeskedni fog a gonosz ellen (lásd 1Mózes 3:15). „Miközben [ez az ígélet] háborút jövendölt az ember és Sátán között, kijelentette, hogy **a nagy ellenfél hatalma végül megtörik.**” – *The Faith I Live By*, 75.

„Csakis Krisztus – kívül senki más – válthatta meg az embert a törvény átkától és hozhatta összhangba a mennellyel.” – *Pátriárkák és Próféták*, 45. Isten csodálatos szeretete a megváltás terve által nyilvánult meg, hogy helyreállítsa az emberrel kapcsolatos tökéletes tervét. Az Úr azért vezette be az áldozati rendszert,

hogy ezáltal az ember számára könnyebben érthetővé tegye a megváltási terv lényegét.

KRISZTUS ENGESZTELEÉSÉNEK SZIMBÓLUMAI ÉS EMLÉKMŰVEI

Az engesztelés Isten megbékélése az emberiséggel Krisztus áldozata által. Miután Isten feltárta Ádámnak és Évának a megváltás tervét, az eltávozott fényruhát és a fügefalevél öltözéket bőrruhákra cserélte, amelyek Krisztus igazságosságának palástját és az üdvösség ruháját jelképezték. A bőrruhák elkészítéséhez fel kellett áldozni egy állatot, mert „vérontás nélkül nincsen bűnbocsánat” (Zsidók 9:22), amely előrevetítette Krisztus áldozatát a kereszten.

Az oltártól, amelyet Ábrahám Mória földén épített, hogy feláldozza Izsákot égőáldozatul, a Salamon által a Mória-hegyén épített templomig Isten jelenléte és a korszakokon át zajló állatáldozatok, szimbólumok és emlékművek hirdetik Krisztus vérenek hatékonyságát, mely képes eltörölni az emberek bűneit (1Mózes 22:2; 2Kronika 3:1). „A mennyei szentély szolgálatának teljes megértése: hitünk alapzata.” – *Evangélizálás*, 221.

A SZENTÉLY

„A 'szentély' kifejezés, ahogyan a Biblia használja, először is a Mózes által készített sátorra vonatkozik, amely a mennyei dolgok mintájára készült, másodsor pedig 'az igazi szentsátorra' a mennyben, amelyre a földi szentély mutatott.” – *The Faith I Live By*, 202.

Kánaán felé tartó vándorlásuk során Isten megparancsolta Izraelnek Mózes által, hogy készítsen Neki egy szentélyt, hogy közöttük lakozhasson (2Mózes 25:8). „Isten a hegyen megmutatta Mózesnek a mennyei szentélyt és meghagyta neki, hogy mindent arra a mintára készítsen, amelyet ott látott.” – *Pátriárkák és Próféta*, 351.

A földi szentsátor a pitvarból, a szentélyből és a szentek szentjéből állt, ami Krisztus előre megjövendölt munkáját jelképezte a születésétől fogva addig, míg eltörli a bűnököt.

1. A pitvar (2Mózes 27:9-18) az a terület volt, ami körbevette a szentsátrat. Itt ölték meg az áldozati állatokat, és ez volt az a hely a földön, ahol Jézus, a nagy engesztelő áldozat meghalt a mi bűneinkért (János 12:32-33). (Lásd: Haskell, S. N.: *The Cross and Its Shadow*, 176-178.) A pitvar egyedüli bejárata, ahol a bűnös vihette a bűnért való áldozatát, emlékeztet bennünket arra, hogy egyedül a Krisztusba vetett hit az, amely biztosíthatja az Istennel való szövetségi kapcsolatunkat (János 10:7, 9). **Az égőáldozati oltár** (2Mózes 27:1-8), amely mellett kiontották az áldozat vérének és amely mellé elhelyezték az égőáldozat hamvát (3Mózes 6:10; 5Mózes 12:27), előrevetítette Jézus drága vérenek kiontását, amely eltávolítja a bűn átkát e földről és előkészíti az utat a föld tűz általi megtisztításához (Malakiás 4:1, 3). (Lásd: Haskell, S. N.: *The Cross and Its Shadow*, 129-130.) Az áldozat vére szintén azt tanította, hogy egyedül Jézus vére az, amely által bátran beléphetünk Isten jelenlétébe a szentélyben (Zsidók 10:19-20). **A rézmedence** (2Mózes 30:17-21) a pitvar bejárata és a szentsátor között volt, amelyben a papoknak kezét és lábát kellett mosniuk, mielőtt beléptek a szentsátorba. Ez megfelelően szemlélteti azt az igazságot, amelyet Jézus tanított Nikodémusnak a lelki megtisztulásra vonatkozóan, ami szükséges az Isten jelenlétébe való belépéshez, aminek a keresztség is a szimbóluma (János 3:5). (Lásd: Haskell, S. N.: *The Cross and Its Shadow*, 179.)

2. A szentsátor két részből állt: a szentélyből és a szentek szentjéből (Zsidók 9:1-2).

A **szentélyben** a következő szimbolikus berendezési tárgyak voltak: **a szent kenyerek asztala** (2Mózes 25:23-30), amely Jézusban, az életnek kenyereiben teljesedett be (János 6:48, 33, 51). (Lásd: Haskell, S. N.: *The Cross and Its Shadow*, 56.)

A gyertyatartó (2Mózes 25:31-40) jelképezte az egyházat (Jelenések 1:12, 20), amely az Ige lámpását fenntartja (Zsoltárok 119:105), míg az egyes lámpákban lévő olaj a Szentlélek munkáját jelképezte a földön (Zakariás 4:1-6, 10. vö.: Jelenések 5:6). **A füstölő oltár** (2Mózes 30:1-7) jelképezte Jézus szüntelen közbenjárásának jóillatát a mi imáinkkal vegyítve (Zsidók 7:25; Jelenések 8:3-4).

B. A szentek szentjében (Zsidók 9:3-5) pedig a következő szimbolikus tárgyak voltak elhelyezve: **a frigyláda** (2Mózes 25:10-22), amely Isten jelenlétének jelképe volt. (Lásd: *Bizonyságtételek*, 4. kötet, 157.) A frigyláda volt elhelyezve az Isten ujjával két kőtáblára írt **Tízparancsolat** (5Mózes 10:4-5). Ezek voltak és lesznek is Isten változhatatlan jellemének kifejező eszközei. (Lásd: *Reflecting Christ*, 46.) **A kegyelem trónja** (2Mózes 25:17-21), mely befedi a megszegett törvényt, ott volt, ahol Isten látható jelenléte megnyilvánult (2Mózes 25:32; 30:6). Ez képviselte a kegyelem és igazságosság egységét a megváltás tervében, és tökéletes szimbóluma volt a hatalmas Isten trónjának, aki így hirdette ki nevét: „irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú” (2Mózes 34:5-7). (Lásd: *Isten Csodálatos Kegyelme*, 69.)

A manás korsó (Zsidók 9:4) Isten féltő gondoskodására emlékeztetett, amikor kenyeret hullatott az égből a pusztában vándorló népe számára, hogy fenntartsa életüket (2Mózes 16:32-33). Ma pedig Isten kegyelmes gondoskodásában a világosság drága sugarait küldte nekünk a táplálkozás kérdésével kapcsolatban, amelyek áldásnak bizonyulnak mindazok számára, akik összegyűjtik őket. (Lásd: *Hogyan Étekezzünk?* 269.) Amint megosztjuk másokkal is ezt a világosságot, nyitott ajtókat fogunk találni az evangélium hirdetéséhez. Így válik az egészségügyi reform a harmadik angyal üzenetének jobb kezévé. (Lásd: *Counsels on Health*, 219.) **Áron kihajtott veszeje** (Zsidók 9:4) arra emlékeztetett, hogy tiszteljék azt a rendszert

és vezetést, amit Isten az egyháza számára kialakított. (Lásd: *Pátriárkák és Próféták*, 418-419.)

A földi szentélyt és annak jellegzetes szolgálatait Isten azért hozta létre, hogy megtanítsa Izraelnek és nekünk az áldozati rendszert, a megváltás teljes és tökéletes tervét, és Krisztus szolgálatát a mennyei szentélyben. Krisztus kereszthalála eltörölte a földi szentélyben folyó szolgálato- kat, ezért többé nincs jelentőségük (*Kolossé 2:14; Zsidók 9:8-14*).

A PAPSÁG

Jelentős különbségek vannak Jé- zus papsága és a földi papság között.

Isten Lévi törzsét választotta ki a földi szentélyben folyó szolgálatok elvégzésére (*4Mózes 1:50; 2Mózes 28:1; 3Mózes 21:17-23*). De Jézus nem lehetett főpap a földön, „mert nyilvánvaló, hogy a mi Urunk Júdából támadott, amely nemzetségre nézve semmit sem szólott Mózes a papságról” (*Zsidók 7:14*). A főpapot Isten népe közül választották (*Zsidók 5:1*). Jézus azért, hogy az emberiség Főpapja lehessen a mennyben, „nem angyalokat karolt fel, hanem az Ábrahám magvát karolta fel” (*Zsidók 2:16*). A lévítai papsággal ellentétben Jézus papságának a Melkisédek rendje szerint nincs kezdete és vége (*Zsidók 7:3*).

Két esemény jelezte az átmenetet a földi papságból a mennyeibe. Amikor Krisztust keresztre feszítették, „a templom kárpitjának kettéhasadása azt jelezte, hogy Isten nem fogadja el többé a zsidós ceremóniákat és áldozatokat” – *Tapasztalatok, Látomások*, 288. „Ruházata megszaggatásával [Kajafás] megfosztotta magát különleges papi kiváltságától és attól, hogy Istent képviselje az emberek között. Isten nem fogadta el többé hivatalát gyakorló papként.” – *Jézus Élete*, 611-612.

A NAPONKÉNTI ÁLDOZATOK

A naponkénti áldozati szolgálato- kat a pitvarban és a szentélyben

végezték, amelyek a Messiás kereszthalozatára mutattak. A bűnösnek vinnie kellett egy fiatal, hibátlan állatot (bárányt) bűnért való áldozatul. A bárány (*2Mózes 12:21*) Jézusra, Isten Bárányára mutatott, aki elveszi a világ bűneit (*János 1:29; 1Korinthus 5:7*). A bűnös ráhelyezte kezét az állat fejére, és megvallotta bűneit, majd személyesen neki kellett megölnie az állatot.

A pap vett a vérből, az oltár szarvaira hintette és a többit az oltár aljára öntötte, vagy a kárpit felé hintette a tömjénező oltárra a szentélyben, vagy megette az áldozat egy részét, mielőtt belépett a szentélybe. Az egész szolgálat a bűnök áthelyezését jelképezte a bűnösökről a szentélybe (*Zsidók 9:6; 3Mózes 4:3, 7, 22-23; 6:10; 10:17-18*).

„Miközben a papok reggel és este a tömjénezés idején a szentélybe léptek, a pitvarban is elő volt készítve az oltáron az áldozat... [A szentélyhez járulók] csendes imában egyesültek, arcukkal a szent hajlék felé fordulva. Így szálltak fel könyörgéseik a tömjén füstjével együtt a magasba, hitük pedig megragadta a megígért Üdvözítő érdemeit, akit az engesztelő áldozat jelképezett.” – *Pátriárkák és Próféták*, 361.

„Izrael bűneit így hárították át a szentélyre; a szenthely tehát tisztátalanná vált, és hogy onnan a bűnök eltávolítsák, rendkívüli teljesítményt igényelt. Isten parancsolta, hogy a szent sátor mindkét részéért engesztelést végezzenek: 'tegye tisztává, és így szentelje meg azt Izrael fiainak tisztátalanságaitól.'” – *Pátriárkák és Próféták*, 362.

AZ ENGESZTELÉS NAPJA

Az engesztelés napja (Yom Kippur) Tishrei, a 7. hónap 10. napja (szeptember és október közötti időszak), ami a legszentebb nap a zsidó naptárban (*3Mózes 23:27*).

„Évenként egyszer, az engesztelés nagy napján a főpap belépett a szentek szentjébe, hogy megtisztítsa a szentélyt. Műve, melyet ott végzett, koronája volt az egész évi szolgálat rendjének (*Zsidók*

9:7).” – *Pátriárkák és Próféták*, 362.

„Minden egyes embernek meg kellett sanyargatnia önlelkét, míg az engesztelés szertartása folyt. Minden munkától tartózkodtak; Izrael egész gyülekezete az egész napon át ünneplésen megalázkodott Istene előtt, imádkozva, böjtölve, önvizsgálatot tartva... Ilyen volt a mennyei dolgok ábrázolatának és árnyékának szolgálata.” – *Pátriárkák és Próféták*, 363.

KRISZTUS SZOLGÁLATA A SZENTÉLYBEN

Krisztus mennybemenetele után megkezdte munkáját, mint a mi Főpapunk. „Ez a szolgálat tizennyolc évszázadon át folyt a templom első helyiségében. Krisztus a bűnbánó hívők érdekében vérére hivatkozott. Kieszközölte számukra az Atya bocsánatát és pártfogását, de bűneik még bent maradtak a mennyei könyvekben.” – *A Nagy Küzdelem*, 376.

A VIZSGÁLATI ÍTÉLET

„Miként a földi szentély a bűnök eltávolításával jelképesen megtisztult a bűnök szennytől, a mennyei szentély az ott nyilvántartott bűnök eltávolításával, azaz eltörlésével ténylegesen megtisztult. A mennyei templom megtisztítása előtt azonban a feljegyzések könyvét megvizsgálva meg kell állapítani, hogy ki részesülhet – bűnbánata és Krisztusba vetett hite nyomán – az engesztelés áldásaiban. A szentély megtisztítása tehát egyben vizsgálat is – azaz ítékezés. Ennek a munkának le kell zárulnia, mielőtt Krisztus eljön, hogy népét megváltsa, mert amikor eljön, a jutalmat is hozza, hogy mindenkinek cselekedetei szerint fizessen.” – *A Nagy Küzdelem*, 376-377.

„Azon a súlyos napon, a végső engesztelés és vizsgálati ítélet napján Jézus csak azoknak az ügyével foglalkozik, akik magukat Isten gyermekeinek vallották. A gonoszok megítélése, ami egészen más és külön munka, később történik. [1Péter 4:17.]” – *A Nagy Küzdelem*, 428.

„Az ítéletre kijelölt időben – a

2300 nap végén; azaz 1844-ben – elkezdődött a vizsgálat és a bűnök eltörlése. Azoknak, akik valaha is magukra vették Krisztus nevét, át kell esniük az alapos vizsgálaton. Mind az élőket, mind a holtakat megítélik 'azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint.' – *A Nagy Küzdelem, 432-433.*

„Az ítélezők az emberek nevét és cselekedeteit nyilvántartó mennyi könyvek alapján döntenek...

Az élet könyve azoknak a nevet tartalmazza, akik valaha is Isten szolgálatába léptek... [*Lukács 10:20; Filippi 4:3; Dániel 12:1; Jelenések 21:27.*]

'**Egy emlékkönyv íraték**' az Úr előtt, amelyben feljegyzik azoknak a jócselekedeteit, 'akik félik az Urat és becsülik az Ő nevét' (*Malakiás 3:16*). ... [*Nehémiás 13:14.*] Az 'emlékezés könyve' minden igaz tettet halhatatlanná tesz...

A bűnökről is feljegyzés készül. [*Prédikátor 12:16; Máté 12:36-37; 1Korinthus 4:5; Ésaías 65:6-7.*] – *A nagy küzdelem, 428-429.* Minden gonosz tett, minden haszontalan szó meg lesz ítéelve.

„**A meg nem bánt és el nem hagyott bűnökre nem lesz bocsánat.** E bűnök bent maradnak a mennyei könyvekben, és tanúskodnak a bűnös ellen az ítélet napján... A bűnt lehet titkolni, tagadni, leplezni apa, anya, feleség, gyermekek és barátok előtt; lehet, hogy egyáltalán nem gyanítja senki sem, de a mennyei lények előtt leplezetlen... Isten pontos feljegyzést őriz minden hamis számvetésről és minden tisztességtelen ügyről.” – *A Nagy Küzdelem, 433.*

„Isten minden cselekedetet megvizsgál; és e tettek a mennyei könyvekben hűségéről vagy hűtlenségéről tanúskodnak. Minden név mellett félelmes pontossággal van feltüntetve minden helytelen szó, minden önző tett, minden teljesítetlen feladat, minden titkos bűn, minden ravasz képmutatás.” – *A Nagy Küzdelem, 429.* „Micsoda ünnepélyes gondolat! Egyik nap a másik után az örökkévalóságba torkollik, újabb feljegyzésekkel terhelve meg a mennyei könyveket... Tetteink, szavaink, sőt még legtitkosabb szándé-

kaink is... bizonyosságot tesznek felmentésünk vagy elítélésünk mellett, még akkor is, ha elfelejtjük őket.” – *A Nagy Küzdelem, 433.*

KRISZTUS A VÉDŐÜGYVÉDÜNK A SZENTEK SZENTJÉBEN

„Ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus” (*1János 2:1*). (*Lásd még: Zsidók 9:24*).

„A könyvek megnyílnak az ítéletkor, és Isten megvizsgálja azoknak az életét, akik hittek, illetve hisznek Jézusban. Védőügyvédünk a föld első lakóitól kezdve minden nemzedékben élők ügyét felhozza; és a sort az élőkkel zárja. Minden név szóba kerül; minden ügyet alaposan megvizsgálják. Isten számos nevet elfogad, másokat elutasít. **Azoknak a nevét, akiknek meg nem bánt és el nem rendezett bűneit őrzi a mennyei nyilvántartás, Isten kitörli az élet könyvéből, és az emlékezés könyve jótetteiket sem tartja tovább számon...**

Azoknak a neve mellett, akik őszintén megbánták bűneiket, és hittel igényelték Krisztus engesztelő áldozatként bemutatott véré, ez olvasható: bocsánatot kapott. Mivel Krisztus igazságának részesei lettek, és jellemük összhangba került a menny törvényével, Isten eltörli bűneiket, őket pedig méltónak ítéli az örök életre. [*Ésaías 43:25; Jelenések 3:5; Máté 10:32-33.*]” – *A Nagy Küzdelem, 430.*

KOMOLY FELELŐSSÉGÜNK

A vizsgálati ítélet helyes megértése megköveteli tőlünk, hogy határozott lépéseket tegyünk üdvösségünk érdekében.

„**Annak pedig, aki azt akarja, hogy neve bent maradjon az élet könyvében, most e rövid kegyelmi idő alatt kell bűnbánó szívvel és őszinte megtéréssel megsanyargatnia lelkét Isten előtt. Tartsunk mélyes, lelkiismeretes önvizsgálatot!** A léhaságból és felszínességből, amit oly sok állítólagos ke-

resztény megenged magának, ki kell gyógyulni.” – *A Nagy Küzdelem, 436.*

Félelemmel és rettegéssel kell munkálkodnunk üdvösségünkön (*Filippi 2:12*). „A vizsgálati ítélet lezárulásakor mindenkinek eldől a sorsa – életre vagy halálra. A kegyelemidő röviddel az előtt ér véget, hogy az Úr megjelenik az ég felhőiben. Krisztus... kijelentette: 'Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és aki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; és aki igaz, legyen igaz ezután is; és aki szent, szenteltesse meg ezután is. És ímé hamar eljövök; és az én jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek, amint az ő cselekedete lesz' (*Jelenések 22:11-12*).” – *A Nagy Küzdelem, 437.*

BEFEJEZÉS

„Az igazak és a gonoszok ekkor még élnek halandó életüket a földön. Az emberek ültetnek és építenek, esznek és isznak, mit sem tudva arról, hogy a mennyei templomban elhangzott a végső, megmásíthatatlan döntés... Csendben, észrevétlenül, mint éjfélkor a tolvaj, jön el a döntő óra, amelyben minden ember sorsa megpecsételődik; és Isten végleg visszavonja kegyelmét a bűnöstől.

'Vigyázzatok azért..., hogy ha hirtelen megérkezik, ne találjon titeket aludva' (*Márk 13:35-36*). **Veszélyben vannak azok, akik belefáradtak az örökösbe, a világ varázsai felé fordulnak.** Miközben az üzletember belemerül a nyereség-hajhászásba, a szórakozni vágyó élvezetet keres, a divat rabja ékességeit rendezgeti – lehet, hogy pont abban az órában mondja ki az egész föld Bírāja az ítéletet: 'Mégmértél a mérlegen, és híjával találtattál' (*Dániel 5:27*).” – *A Nagy Küzdelem, 437.*

Amíg Isten meg nem semmisíti a bűn szerzőjét, Isten népe nem tekintheti magát szabadnak a bűn terhétől. **Itt az ideje, hogy megsanyargassuk magunkat, mélyen kutassuk szívünket és buzgón imádkozzunk bűneink eltörléséért, nehogy a nevünk legyen kitörölve az élet könyvéből.** Ámen.

A FELÜDÜLÉS IDEJE

Írta: A. C. Sas, Ausztrália

A Szentírás világosan tanít minket, hogy „mindennek rendelt ideje van, és ideje van az ég alatt minden akaratnak” (*Prédikátor 3:1*). Tehát a „felüdülésnek” is van egy meghatározott ideje, amikor be kell teljesednie.

A „felüdülés” szót keleten használták arra az esőre utalva, ami a gabona végső aratása előtt hull a földre. Ezt „késői eső”-nek is hívták.

„Keleten a korai esőt a vetés idején kapják. Ez a mag csírázása érdekében szükséges. A termékenyítő záporok hatására kikel a gyenge hajtás, a fű. A késői eső az évszak vége felé hull, megérleli a magot az aratásra. Az Úr a természetnek ezeket a jelenségeit használja fel, hogy a Szentlélek munkáját szemléltesse.” – *Bizonyágtétel a Lelkészeknek, 506.*

Zakariás próféta az Ótestamentumban nemcsak a késői eső hullására utal, hanem annak szükségességére, hogy Isten népe kérje imában ennek kitöltését a megfelelő időben.

„KérjeteK esőt az Úrtól a késői eső idején! Az Úr villámlást szerez, és záporosít ad nékik, és kinek-kinek füvet a mezőn” (*Zakariás 10:1*).

Az Újtestamentumban Péter apostol szintén hivatkozott a „felüdülés”-re, amikor beszédét a pünkösd napján összegyűlt tömeghez intézte. Akkor felruháztattak hatalmas mennyei erővel. A Szentlélek bőszégesen kiáradt rájuk. Ezt a tapasztalatot, amelyben részesültek, a „korai eső”-nek nevezték.

„Miként az evangélium hirdetésének kezdetén a Szentlélek kiáradásával a 'korai eső' hullt, hogy szárba szökkenesse a kalászt, az evangélium lezárulásakor a 'késői eső' fog hullni, hogy beérlelje a termést.” – *A Nagy Küzdelem, 544.*

Amikor Péter apostol a „felüdülés idejéről” beszélt, világosan elmagyarázta, hogy van néhány nagyon fontos lépés, amelyet meg kell tenni ezen esemény beteljesedése előtt, amit bemutatunk ezen imahét olvasmányaiban, a következő

bibliaversre összpontosítva: „Bánjátok meg azért és térjeteK meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneiteK, hogy így eljöjjenek a felüdülés idei az Úrnak színétől. És elküldje a Jézus Krisztust, aki nékteK előre hirdettetett” (*Apostolok Cselekedetei 3:19-20*).

Öt fontos pontot találunk itt:

- Bűnbánat
- Megtérés
- A bűnök eltörlése
- A felüdülés ideje
- Jézus eljövetele

BŰNBÁNAT

A valódi, őszinte bűnbánat arra indítja az embert, hogy elismerje bűneit és megvallja azokat. „A megtérésnek és megalázkodásnak azon őszinte példái, melyek Isten Igéjében foglaltatnak, olyan bűnvalló lelkületet nyilatkoztatnak ki előttünk, amelyben nincs meglepetés vagy öngazultság. Pál apostol sem takargatja, szépíti vagy

kisebbíti bűneit, hanem inkább a legsötétebb színekben rajzolja fel azokat.” – *Jézushoz Vezető Út*, 28. János apostol írja: „Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn mibennünk, magunkat csaljuk meg és igazság nincsen mibennünk. Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól” (1 János 1:8-9). Ez egy csodálatos ígéret: ha megvalljuk bűneinket, megbocsátást nyerünk és megtisztulunk.

MEGTÉRÉS

Miután megbánjuk és megvalljuk bűneinket, arra vagyunk indítatva, hogy megtérjünk. A megtérés egy teljes 180°-os fordulat az életünkben, az ellenkező irányban továbbhaladva. Az Úr hív minket, hogy forduljunk el a világtól felé készségesen, és nem kényszerből:

„De még most is így szól az Úr: Térjete meg hozzám teljes szívetek szerint; böjtöléssel is, sírással is, kesergéssel is. És szíveteket szaggassátok meg, ne ruháitokat, úgy térjete meg az Úrhoz, a ti Istentekhez; mert könyörülő és irgalmas ő; késedelmes a haragra és nagy kegyelmű, és bánkódik a gonosz miatt” (Jóel 2:12-13).

„Változás áll be életünkben és szokásainkban.” – *Jézushoz Vezető Út*, 39.

Ez nem csak egy kis fejlődés a lelki életünkben, hanem egy teljes változás.

„Mindaddig nincs bizonyítéka a megtérésnek, míg új életet nem eredményezett. Ha a bűnös az Istennek tett fogadalmait megadja, ha megtéríti, amit elrabolt, ha bűneit beismeri és szereti Istent és embertársait, csakis akkor lehet bizonyos benne, hogy átment a halálból az életre.” – *Jézushoz Vezető Út*, 40.

A BŰNÖK ELTÖRLÉSE

Ahogy már olvashattuk ezen

imahét során, csak a megvallott és elhagyott bűnök lesznek kitörölve az élet könyvéből. A bűnök eltörlésének meg kell valósulnia, mielőtt elnyerjük a „felüdülést” – a „késői esőt”.

„Nem lesz kisebb az az erő, amivel Isten az evangélium hatalmas munkáját lezárta, mint amilyenl ez a munkát elindította. A próféciák, amelyek az evangélium hirdetésének kezdetén a korai eső kiáradásában teljese dtek, a lezárulásakor a késői esőben ismét teljese dni fognak. Ez a ’felüdülés ideje’, amelyet Péter apostol előre látott, amikor ezt mondta: ’Tartsatok tehát bűnbánatot és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek [a vizsgálati ítéletkor]; hogy eljöjjön az Úrtól a felüdülés ideje, és elküldje Jézust’ (Apostolok Cselekedetei 3:19-20).” – *A Nagy Küzdelem*, 544.

ELŐKÉSZÜLET A KÉSŐI ESŐRE

Amikor a korai eső kiáradt pünkösd napján, a tanítványok nagy többsége összegyűlt egy helyen, a felházban. Mit csináltak ott tíz napig? A Biblia elmondja nekünk:

„Ezek mindnyájan egy szívvel-lélekkel foglalatosak valának az imádkozásban és a könyörgésben, az asszonyokkal és Máriával, Jézusnak anyjával, és az ő atyjafiai-val együtt” (Apostolok Cselekedetei 1:14).

„Az előkészület ideje a mély-séges, komoly töredelem és az önvizsgálat napjai voltak számukra. Érezték lelki szegénységüket és felülről, az Úrtól kérték a kenetet, mely alkalmassá teszi őket a lélekmentési munkára. Nemcsak a maguk számára kértek áldást, hanem könyörögtek mások lelki üdvéért is.” – *Az Apostolok Története*, 25.

Ennek beteljesedéséről olvashatunk az *Apostolok Cselekedetei* 2:1-4. versekben.

„A Szentlélek ígérete nem korlátozódik sem korra, sem fajra. Krisztus kijelentette, hogy Lelkének szent befolyásában követői a

világ végezetéig részesülnek. Kezde ve pünkösd napjától mind a mai napig, el is küldte a Vigasztalót mindazoknak, akik életüket Krisztus szolgálatára szentelték.” – *Az Apostolok Története*, 33.

Annak ellenére, hogy ma is adatik nekünk a Szentlélek egy bizonyos mértékben, hogy tanítson és elvezessen minden igazságra, akkor is szükség van a megígért késői esőre az Isten munkájának befejezéséhez és az örökkévaló evangélium hirdetésének befejezéséhez. Ez az ígéret fog beteljesedni:

„És leszen azután, hogy kiöntöm lelkeket minden testre, és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak; ifjaitok pedig látomásokat látnak. Sőt még a szolgálókra és szolgálóleányokra is kiöntöm azokban a napokban az én lelkeket” (Jóel 2:28-29).

Amikor azt a szót olvassuk Jóel próféta könyvében, hogy „azután”, megértjük, hogy az utolsó napokban egy nagy munkát kell elvégeznünk, mielőtt a Szentlélek a legnagyobb mértékben kiáradna ránk. Jóel 2. fejezetének előző verseiben a próféta világosan bemutatja azt a munkát, amelyet el kell végezni a késői eső kiárasztása előtt:

„Gyűjtsétek össze a népet, szenteljéte meg a gyülekezetet; hívjátok egybe a véneket, gyűjtsétek össze a kisdedeket és a csecsszopókat; menjen ki a völgeány az ő ágyasházából és a menyasszony is az ő szobájából. A tornác és az oltár között sírjanak a papok, az Úr szolgálói, és mondják: Légy kegyelmes, óh Uram, a te népedhez, és ne bocsásd szidalomra a te örökségedet, hogy uralkodjanak rajtok a pogányok. Miért mondanák a népek között: Hol az ő Istenök? Erre buzgó lón az Úrnak szeretete az ő földre iránt, és kegyelmezett az ő népének” (Jóel 2:16-18).

Senki nem fogja elnyerni a „felüdülést” vagy a „késői esőt”, ha a bűnei nem lesznek eltörölve. Szomorú ezt mondani, de mégis sokan lesznek, akik azt várják, hogy elnyerjék ezt a nagy áldást bűnös állapotukban, bűnbánat és megtérés

nélkül, azt várva, hogy majd a késői eső idején megváltoznak. Az ilyen esetek reménytelenek, ahogy azt a következőkben olvashatjuk:

„Láttam, hogy sokan elmulasztják a szükséges előkészületet és a 'felüdülés' és a 'késői eső' idejét várják, mely őket alkalmassá tegye, hogy az Úr napján megállhassanak és színe előtt élhessenek. Óh, hány embert láttam minden oltalom nélkül a szomorúság idején! Elhanyagolták a szükséges előkészületet, ezért nem nyerhettek el a felüdülést sem, ami pedig feltétele annak, hogy megállhassanak a szentséges Isten színe előtt... Láttam, hogy nem lehet a 'felüdülés' részese, aki nem győzött minden bűn, büszkeség, önzés, világ szeretete, hazug szó vagy cselekedet felett.” – *Tapasztalatok, Látomások*, 72-73.

„Akik halogatják az ítéletre való felkészülést, azok nem fognak elkészülni sem a nyomorúság idején, sem később. Esetük reménytelen.” – *A Nagy Küzdelem*, 552.

„Mindennap kérünk kell, hogy Isten Lelke világítson meg, és hogy végezze el munkáját lelkünkön és jellemünkön. Óh mily sok időt pazaroltunk el azáltal, hogy figyelmünket haszontalan dolgokkal kötöttük le! Bánjátok meg bűneiteket és térjete meg, hogy ezek eltöröltesse, amikor a felüdülés ideje eljön az Úr színe felől!” – *A Szentlélek Elő Reátok*, 319.

„Ma kell megtisztítanotok edényeteket, hogy készek legyetek a mennyei harmat felfogására, a késői eső záporaira. A késői eső jönni fog, és Isten áldása ki fog tölteni mindazokra, akik megtisztultak minden szennytől. Jelenlegi feladatunk az, hogy lelkünket odaszánjuk Krisztusnak, hogy elkészülhessünk az Úrtól jövő felüdülés idejére – a Szentlélek keresztségére.” – *The Review and Herald*, March 22, 1892.

A KÉSŐI ESŐ KITÖLTETÉSE

„Mielőtt Isten utoljára látogatná meg ítéletével a földet, az Úr népe

között olyan lelki ébredés lesz, amire az apostoli idők óta nem volt példa. Isten Lelke és ereje kiárad népére.” – *A Nagy Küzdelem*, 413.

„Ahogy Krisztus testének tagjai utolsó küzdelmükhöz közelednek, a 'Jákób nyomorúságának idejéhez', úgy növekednek Krisztusban és nagy mértékben részesülnek Lelkéből. Amikor a harmadik angyal üzenete hangos kiáltássá duzzad, és nagy hatalom és dicsőség kíséri a záró munkát, akkor fog részesülni ebben a dicsőségben Isten hűséges népe. A késői eső fogja felébreszteni és megerősíteni őket, hogy megállják helyüket a nyomorúság idején. Arcukat a harmadik angyalt kísérő fényesség dicsősége fogja beragyogni.” – *The Review and Herald*, May 27, 1862. „Ti is, Sionnak fiai! Örvendezetek és vidgadjatok az Úrban, a ti Istenetekben; mert megadja néktek az esőt igazság szerint, és korai és kései esőt hullat néktek az első hónapban” (*Jóel* 2:23).

„És lészen az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Lelkemből minden testre: és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, és a ti ifjaitok látásokat látnak, és a ti véneitek álmokat álmodnak. És éppen az én szolgálóimra és szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban az én Lelkemből, és prófétálnak” (*Apostolok Cselekedetei* 2:17-18).

„A nagy nyomorúság idején megteltünk Szentlélekkel és arra készítetted minket, hogy kivonuljunk és nagyobb buzgalommal hirdessük a szombatot.” – *Tapasztalatok, Látomások*, 25.

„A szomorúság idejének kezdete, amiről itt szó van, nem arra az időre vonatkozik, midőn a csapások kiöntetnek, hanem arra a rövid időre, ami kitöltésüket megelőzi, mialatt Krisztus még a szentélyben tartózkodik. Abban az időben, mialatt az üdvösség műve lezárul, eljön a szomorúság ideje a földre, amikor a nemzetek igen haragszanak, de még féken vannak tartva, hogy ne akadályozhassák a harmadik angyal munkáját. Ebben az időben árad ki

a 'késői eső', illetve jó el a felüdülés az Úr színe felől, hogy erőt adjon a harmadik angyal hangos szavának, és hogy előkészítse a szenteket, hogy megállhassanak a hét utolsó csapás idején.” – *Tapasztalatok, Látomások*, 89-90.

„Isten népe ekkorra befejezi munkáját. Az Úr rájuk árasztotta a 'késői esőt'-t, elküldte nekik a 'felüdülés'-t, és ők felkészültek a próbákra. A mennyben angyalok sietnek ide, s oda. A földről visszatérő angyal jelenti, hogy munkáját elvégezte. A végső próba ráköszöntött a világra, és akik a menny törvényeinek híven engedelmességek, megkapták 'az élő Isten pecsétjét'. Jézus ekkor befejezi közbenjárását a mennyi szentek szentjében.” – *A Nagy Küzdelem*, 546.

EGYÜTTES TAPASZTALAT

A Szentírást tanulmányozva, amely tartalmazza Isten csodálatos ígéreteit arra vonatkozóan, hogy megajándékoz minket Szentlelkével annak teljességében, meg kell értenünk, hogy a korai eső idején a Szentlélek azoknak adatott, akik „mindnyájan egy akarattal együtt valának”. A késői eső idején Isten népének tapasztalata hasonló kell, hogy legyen. Zakariás könyvében ezt olvashatjuk:

„Kérjetek esőt az Úrtól a késői eső idején! Az Úr villámlást szerez, és záporosót ad nékik, és kinek-kinek füvet a mezőn” (*Zakariás* 10:1).

Sokszor elolvastuk már ezt a bibliaverset, és nagyon kihangsúlyozzuk ezeket a szavakat: „Kérjetek esőt az Úrtól a késői eső idején!”, de elfelejtjük a vers utolsó részét, ami azt mondja, hogy az Úr ad záporosót és „kinek-kinek füvet a mezőn”. Ezek az utolsó szavak mutatják, hogy mindenki, aki a mezőn (az egyházban) van, ami abban az időben egy megtisztított egyház lesz, meg fogja kapni a késői esőt. Azok, akik elhanyagolták, hogy felkészüljenek a késői eső áldására, már nem lesznek közöttük. Ők

eltűnnek Isten maradék népe közül egy hatalmas rostálás által. Az Ihletés szava nagyon világosan mutatja be ezt:

„Isten rostálja népét. Tiszta és szent gyülekezetet kíván. Nem tudjuk, mi lakik az emberek szívében. De az Úr eszközöket adott, amelyekkel szeplőtlenül tarthatjuk egyházát.” – *Bizonyságtételek, 1. kötet, 94.*

„Egyesek kirostáltattak és elmaradtak az úton. A gondtalanok és közömbösek, akik nem csatlakoztak azokhoz, akik oly nagyra becsülték a győzelmet és lelkük üdvösségét, hogy állandóan könnyörögtek és küzdöttek érte, nem nyerhették el a győzelmet, elmaradtak a többiektől és helyüket azonnal mások foglalták el, akik sorainkba jöttek és lelkesedéssel ragadták meg az igazságot.” – *Tapasztalatok, Látomások, 303.*

JÉZUS ELJÖVETELE

„Mert megjelent az Isten idvezítő kegyelme minden embernek, Amely arra tanít minket, hogy megtagadván a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon: Várván ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenését” (*Titus 2:11-13*).

„Amikor az Üdvözítő jelleme tökéletesen megnyilatkozik népe körében, Ő eljön, hogy magához fogadja őket. Minden keresztény kiváltsága nemcsak várni, hanem siettetni Urunk eljövételét.” – *Maranatha, 118.*

„És akkor feltetszik az ember Fiának jele az égen. És akkor sír a föld minden nemzetsége, és meglátják az embernek Fiát eljöni az ég felhőiben nagy hatalommal és dicsőséggel. És elküldi az ő angyalait nagy trombitaszóval, és egybegyűjtik az ő választottait a négy szelek felől, az ég egyik végétől a másik végéig” (*Máté 24:30-31*).

„Mikor pedig eljő az embernek

Fia az ő dicsőségében, és övele mind a szent angyalok, akkor beül majd az ő dicsőségének királyiszékébe. És elébe gyűjtetnek mind a népek, és elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. És a juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja. Akkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak: Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, amely számotokra készítettett a világ megalapítása óta” (*Máté 25:31-34*).

BEFEJEZÉS

Ahogy olvasunk az első tanítványok tapasztalatáról a kereszténység kezdetén, amikor elnyerték a korai esőt, láthatjuk, hogy akik a felházban voltak, együttesen részesültek a Szentlélek keresztségében. A gyülekezet többi tagja később kapta meg, egyénenként.

Megtörténhet-e ez a mi időnkben is? Beszélünk a késői esőről és nagyon gyakran imádkozunk érte, mint a jövőben bekövetkező eseményért. Mikor fog ez beteljesedni? Az Úr hibája-e, hogy késik ez a nagyszerű áldás? A Biblia így szól: „Ha azért ti gonosz léteketek tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Lelket azoknak, akik tőle kérik?” (*Lukács 11:13*).

Néhány hét múlva Isten maradék egyházának képviselői öszzesze fognak gyűlni. Ki fog-e áradni a Szentlélek a 2025. évi Generál Konferenciai küldöttgyűlésen? Elnyerhető lesz-e akkor a késői eső csodálatos ígérete? Kedves Hittestvéreim! Készüljünk fel erre a nagyszerű áldásra! Az Úr segíteni fog mindazoknak, akik vágynak a Szentlélek keresztségére. A Prófétaság Lelke így tanácsol minket:

„Isten angyalai figyelik a jellem átalakulását, mérik az erkölcsi értékeket. A próbaidő már-már véget ér, ti mégsem álltok készen. Jaj, bár csak lelketekbe égne az intés szava! Készüljétek! Készüljétek fel!” – *Bizonyságtételek, 2. kötet, 401.*

Mint az egyik szolgatársatok, szeretnék egy felhívást intézni mindazok számára, akik küldöttként fognak részt venni a Generál Konferencián 2025-ben: kérlek, menjetek a konferenciára üresen, minden előzetes elképzeléstől mentesen, komoly és alapos előkészületekkel, békességben Istennel és emberekkel egyaránt, tiszta lelkiismerettel, és készen a Szentlélek keresztségére. Ki tudja, hogy teljesül-e majd ott a várva várt ígéret? És mindannyian, hittestvéreim, akik nem vagyunk küldöttek, vizsgáljuk meg életünket, valljuk meg bűneinket és hibáinkat Istennek és egymásnak, kérjünk bocsánatot, hogy a bűneink eltöröltethessenek, és komolyan imádkozzunk a konferencia eredményességéért, hogy az Úr legyen jelen szolgálóival és árásszarájuk gazdag áldásait. A Prófétaság Lelke így tanácsol minket:

„A keresztények hagyják abba egyenetlenkedéseiket, adják át magukat Istennek és vele együtt munkálkodjanak az elveszettek megmentéséért! Hittel kérjék Isten áldását, míg meg nem kapják! A Lélek kitöltése csak a 'korai eső' volt, és mégis csodálatos volt a hatása és eredménye. A 'késői eső' eredménye azonban még bőségesebb lesz.” – *Jézus Élete, 734.*

„Ma kell átadnotok magatokat Istennek, hogy megüresítsétek magatokat az éntől, az irigységtől, a féltékenységtől, a gonosz rágalmazástól, a versengéstől és mindentől, ami Isten szemében becstelenség! Ma kell megtisztítanotok edényeiteket, hogy készek legyetek a mennyei harmat felfogására, a késői eső záporára. A késői eső jönni fog, és Isten áldása ki fog töltetni mindazokra, akik megtisztultak minden szennytől. Jelenlegi feladatunk az, hogy lelkünket odaszánjuk Krisztusnak, hogy elkészülhessünk az Úrtól jövő felüdülés idejére, a Szentlélek keresztségére.” – *Isten Csodálatos Kegyelme, 205.*

Amen!

JÉZUS KRISZTUS ELJÖVETELE

Írta: Marcelo Ponce, Németország

„Várán ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenését” (*Titus 2:13*).

„A Biblia egyik legsúlyosabb, ugyanakkor legnagyobb igazsága az, hogy Krisztus második eljövételével lezárul a megváltás csodálatos munkája. Jézus, 'aki a feltámadás és az élet', Isten népében, amely oly sokáig zárandokolt 'a halálnak földében és árnyékában', azt a drága és boldogító reménységet ébresztette, hogy eljön, és hazaviszi 'azt, akit eltaszított magától'. A második adventről szóló üzenet a Szentírás alapvető tanítása.” – *A Nagy Küzdelem*, 268.

11 éves voltam, amikor először vettem részt gyülekezeti összejövetelen a családommal. Ott hallottam először azt a csodálatos üzenetet, hogy Jézus Krisztus újra el fog jönni a földre. A próféciaikban megjövendölt nagy események pontosan beteljesedtek az előre meghatározott időben, és ez a bizonyítéka annak,

hogy rövid időn belül megláthatjuk majd ezt az eseményt.

JÉZUS ÍGÉRETE

Röviddel azelőtt, hogy Jézus utoljára ment a Gecsemáné kertjébe imádkozni, elmondta tanítványainak, hogy el fogja hagyni őket, mert a földi küldetése a végéhez közeledik, és vissza fog térni arra a helyre, ahová most még nem mehetnek Vele. Látva a tanítványok természetes reakcióját, a szomorúságot és az elhagyatottságot, ezt mondta nekik: „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek” (*János 14:1*). Ezek a szavak reményt adtak nekik, és hozzájuk hasonlóan Jézus minden hívőnek azt a bizonyosságot szeretné adni, hogy Ő megérti az élet minden körülményeit és Nála minden fellelhető, amire a léleknek szüksége van a békéhez. Azután így szólt hozzájuk: „Az én Atyámnak házában sok lakóhely van; ha pedig nem volna, megmondtam

volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítsek néktek” (*János 14:2*).

Ezek a hajlékok az otthont képviselik, az otthon pedig az a hely, ahol általában mindannyian biztonságot, békét és boldogságot találunk. Ennek az ígéretnak nagy biztatást kellene jelentenie mindannyiunk számára, mert egy olyan otthont nyerhetünk el, ahol „a farkas és a bérány együtt legelnek, és az oroszlán, mint az ökör, szalmát eszik” (*Ésaiás 65:25*). Ez az otthon messze lesz mindattól, ami ma szomorúságot és bizonytalanságot okoz nekünk, mert „Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé” (*Jelenések 21:4*).

A következő ígélet szintén olyan nagyszerű, mint az előző volt: „És ha majd elmegyek és helyet készítek néktek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek” (*János 14:3*). „Ismét eljövök” – ez olyan balsam volt, amire a tanítványoknak nagy

szükségük volt akkor. Még nem ismerték a rájuk váró megpróbáltatásokat, de onnantól kezdve ez az ígéret volt figyelmük középpontja, és bátorította őket, hogy prédikálják Jézus eljövételét, törekedjenek Jézust bemutatni minden nemzetnek, ágazatnak, nyelvnek és népnek.

MENNYBEMENETELE ÉS VISSZATÉRÉSE

Feltámadása után negyven nappal Jézus felvezette tanítványait az Olajfák hegyére, ami nem messze volt Betániától, szemben Jeruzsálem városával, ahol elutasították és halálra ítélték Őt. Ez a búcsú pillanata volt és lehetőség arra, hogy az utolsó utasításait és tanácsait átadja tanítványai csoportjának, akik az elveszett, majd megtalált bárányt jelképezték. Jézus szavai nem hibáik és kudarcaik szemrehányásai voltak, hanem a legmélyebb gyengédség és együttérzés szavait szolta hozzájuk.

„Áldásra kinyújtott kezekkel – mintha ezzel is bizonyosságát akarná adni védelmező gondoskodásának – Jézus lassan felemelkedett közülük. Egy olyan erő, hatalom vont, emelte a menny felé, amely erősebb volt minden földi vonzóerőnél. Miközben Jézus felfelé emelkedett és elragadtatott, tanítványai szent tisztelettel, feszült figyelemmel tekintettek mennybe menő Uruk egyre halványuló képére. A dicsőség felhője azután elrejtette Jézust szemük elől. Csak szavai érkeztek hozzájuk vissza, mikor az angyalok felhőből álló diadalszekere felvitte az Urat: 'Ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig' (Máté 28:20). Ugyanakkor hallották a magasból az angyalok karának nagy örömmel zengő énekét.” – *Jézus Élete*, 737.

Ebben a pillanatban két hatalmas angyal jelent meg emberi alakban. Szeretettel és részvétellel kérdezték meg a menny felé néző tanítványoktól: „Galileabeli férfiak, mit állotok nézve a mennybe? Ez a Jézus, aki felviteték tőletek a mennybe, akképpen jó el, amiképpen láttátok őt felmenni a menny-

be” (*Apostolok Cselekedetei 1:11*). Ez a reménységnek ugyanaz az üzenete volt, amit Jézus már régen elmondott nekik: „Mikor pedig eljő az embernek Fia az ő dicsőségében, és övele mind a szent angyalok, akkor beül majd az ő dicsőségének királyiszékébe” (Máté 25:31). Ez ugyanaz a kinyilatkoztatás volt, amelyet János kapott Pátmosz szigetén: „Ímé eljő a felhőkkel; és minden szem meglátja őt, még akik őt által szegeztek is; és siratja őt a földnek minden nemzetsége. Úgy van. Ámen” (*Jelenések 1:7*). Az angyalok biztosították a tanítványokat, hogy ugyanez a Jézus, akit láttak felemelkedni a mennybe, újra el fog jönni úgy, ahogyan elment. Valóban, eljön a felhőkben, és minden szem meglátja Őt.

JÉZUS ELJÖVETELÉNEK JELEI

A vég idejének pontosabb megértése felkeltette a tanítványok figyelmét – és a miénket is fel kell, hogy keltse. Odamentek Jézushoz magukban, hogy megkérdezzék: „Mondd meg nekünk, mikor lesznek meg ezek? És micsoda jele lesz a te eljövetelednek, és a világ végének?” (Máté 24:3).

Azokon a helyeken, ahol fejlettebb a technika és korszerű közlekedési eszközökkel történik az utazás, fokozottan figyelünk arra, hogy a műholdas navigátor vagy GPS készülék milyen jelzéseket ad nekünk a célig hátralévő távolságról, vagy a kiválasztott útvonal esetleges változásairól. Az út mentén elhelyezett jelzőtáblák is a segítségünkre vannak. A bibliai próféciaik pontosan olyanok, mint a GPS: elmondják nekünk, hogy hol tartunk az időben, így felkészülhetünk és biztonságosan megérkezhetünk a célhoz.

A MEGTÉVESZTÉS

„És Jézus felevén, monda nekik: Meglássátok, hogy valaki el ne hitessen titeket, Mert sokan jönnek majd

az én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és sokakat elhíttetnek” (Máté 24:4-5). Miért a világ végének első jeleként mutatta be ezt Jézus? Péter apostol adja meg a választ: „Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen” (1 Péter 5:8). Kedves Hittestvérek! Sátán is nagyon jól ismeri a bibliai próféciaikat, és tudja, hogy Krisztus eljövetele véget vet rémuralmának. Éppen ezért nagy ravaszsággal és cselszövással – mint az oroszlán, amely megfigyeli áldozatát, mielőtt megtámadná – hamis tanokat vezet be az egyházba, amelyeket összekever az igazság bizonyos részeivel, hogy a hívők beleessenek csapdájába. Az iszlám, a buddhizmus, az agnoszcitizmus [egy filozófiai irányzat, amely szerint lehetetlen megbizonyosodni Isten léte felől] és más filozófiai irányzatok elterjedése az egész világon eltorzította az emberek felfogását az egyedül igaz Isten, a menny és a föld Teremtőjének milyenségéről, és eltávolította őket az ismeret egyetlen valódi forrásától, a Bibliától.

Egyedüli biztonságunk abban van, ha sok imával és odaszenteléssel tanulmányozzuk a Szentírást. Egyedül ez védhet meg minket a tévedésektől. Ha így teszünk, akkor biztosan meg tudunk erősödni. „A tanításra és a bizonyágtételre hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok, akiknek nincs hajnalok” (Ésaiás 8:20). Rendszeres tanulmányozás által képesek leszünk elraktározni elménkben az igazság kincseit, amelyek arra készítetnek bennünket, hogy így szóljunk: „meg van írva”. De egy figyelmeztetés: a technológia fejlődésével egyre gyakrabban tapasztalhatjuk, hogy a hívők felhagytak a hagyományos papír alapú Bibliák olvasásával. Egyrészt könnyebbé vált számunkra, hogy komplett könyvtárakat, leckéket, énekeskönyveket stb. hordozhassunk magunkkal elektronikus eszközeinkben, és így ezek mindig kéznél legyenek. Másrészt egy éppen akkor érkező üzenet vagy értesítés legkisebb jelére is elterelődik a figyelmünk,

így felhagyunk a tanulmányozással, és az elménk gyorsan olyan dolgokra tér át, amelyeknek gyakran semmi közük sincs az előzőleg olvasottakhoz. Ezzel a módszerrel Sátánnak nagyon gyakran könnyedén sikerül elvonni a hívőket az igazság tanulmányozásától.

HÁBORÚK, JÁRVÁNYOK, ÉHÍNSÉGEK, FÖLDRENGÉSEK

Jézus figyelmeztette tanítványait: „Hallanotok kell majd háborúkról és háborúk híreiről: meglássátok, hogy meg ne rémüljete; mert mindezeknek meg kell lenniök. De még ez nem itt a vég. Mert nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen; és lesznek éhségek és döghalálók, és földindulások mindenfelé” (Máté 24:6-7). Az utóbbi években tanúi lehetünk annak a felfordulásnak, melyben a nemzetek élnek. Mialatt mindenki a békére törekszik, közben nagy háborúk törnek ki, amelyek ezeket ölnék meg szerte a világon. A háborúk és a politikai instabilitások miatt ezrek menekültek el több országból, amelyek igazi humanitárius katasztrófát okoztak, ahol fájdalom és éhínség az uralkodó. E borzalmak ellenére a nagyhatalmak milliós költségvetéseikből fegyvereket és lőszerket vásárolnak a háborúk folytatásához.

Másrészt, míg egyes országokban bőségesen áll rendelkezésre élelmiszer és rengetegen betegszenek meg az elfogyasztott egészségtelen gyorséttermi ételek miatt, és naponta több ezer tonna étel kerül a szemétkébe, még mindig vannak olyan helyek, ahol ezrek halnak éhen. Nehéz elfogadni ezt a 21. században, amikor minden technológiai fejlődés adott, a szállítás egyszerűsödik és gyorsul. Vannak helyek, ahol emberek halnak meg az ivóvíz hiánya miatt, vagy mert annyira legyengülnek, mert nincs mit enniük. Az elmúlt évtizedekben bekövetkező természeti katasztrófák is azon jelek közé tartoznak, amelyekre Jézus utalt. Ahogy az aszályok teljesen elpusztítják az

életet a bolygó egyes területein, a szélsőséges és rendellenes esőzések, vagy tornádók és hurrikánok okozta áradások pusztítást és több ezer áldozatot hagynak maguk után. Az elmúlt években heves földrengések voltak számos helyen, és nemcsak az erejük növekedett jelentősen, hanem az általuk hátrahagyott áldozatok száma is.

„Nagyon gyakran hallunk földrengésekről és tornádókról, a tűz és víz pusztításairól, amelyek nagy áldozatokat követelnek emberéletben és anyagiakban! Ezek az elemi csapások látszólag a természet megzavart, rendellenes erőinek szeszélyes kitörései, amelyeket az ember egyáltalán nem tud befolyásolni. Belőlük azonban Isten szándékait olvashatjuk ki. Ezek is olyan eszközök, amelyekkel rá akarja ébreszteni az embert arra, hogy milyen veszélyben van.” – *Pátriárkák és Próféták*, 173. A magyarázatokat kereső tudósok és filozófusok arra a következtetésre jutottak, hogy mindez az éghajlatváltozás következménye, és ez az oka annak, hogy a természet így reagál. Az emberi elméletek ismét eltérítik az embereket ezen események valódi okától. Igaz, hogy a természet szenved és megváltozik az emberiség gonosz cselekedetei miatt, de nem szabad figyelmen kívül hagynunk, hogy ezekre a jelekre is utalt Jézus. Nem szabad figyelmen kívül hagynunk azokat a következményeket sem, amelyeket azok fognak elszenvedni, akik elpusztítják a földet. „És megharagudtak a pogányok, és eljött a te haragod, és a halottak ideje, hogy megítéltessenek, és jutalmat adj a te szolgálóidnak, a prófétáknak és a szenteknek, és akik a te nevedet félik, kicsinyeknek és nagyoknak; és elpusztítsd azokat, akik a földet pusztítják” (*Jelenések 11:18*). A teremtés nagy művét kiirtják, és a romlásért felelős személyeket megbüntetik.

Ezek az események azok a jelek, amelyeket Jézus kijelentett tanítványainak, hogy útmutatóul szolgáljanak az idő felismerésére? Igen, azok. Ahogy a tanítványok kérdezték: mikor lesz a világ vége? Nem tudunk meghatározni egy pontos dátumot,

csak a jeleket tudjuk értelmezni és megérteni, hogy már nem sok idő maradt világunk és annak lakói számára. „Arról a napról és óráról pedig senki sem tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám egyedül” (Máté 24:36).

A TÖRTÉNELEM MEGISMÉTLI ÖNMAGÁT

Jézus rámutatott, hogy az idők vége hasonló lesz az özönvíz előtti időhöz. „Amiképpen pedig a Noé napjaiban vala, akképpen lesz az ember Fiának eljövetele is. Mert amiképpen az özönvíz előtt való napokban esznek és isznak vala, házasodnak és férjhez mennek vala, mind ama napig, amelyen Noé a bárkába méne, És nem vesznek vala észre semmit, mígnem eljöve az özönvíz és mindnyájukat elragadá: akképpen lesz az ember Fiának eljövetele is” (Máté 24:37-39).

Az evés, ivás vagy a házasodás nem törvényellenes dolog. Ami Isten szemében utálatossá tette ezeket, azok a szélsőségek, amelyekkel véghezvitték ezeket. A leggyakoribb betegségek nagymértékben a helytelen táplálkozási szokásokra, a mozgásszegény életmódra, valamint az egészségre ártalmas anyagok használatára és az azokkal való visszaélésekre vezethetők vissza. Az ártalmas vagy mérgező anyagoknak való hosszú ideig tartó kitettség, a káros anyagok belélegzése a nagyvárosokban, vagy a dohány és drogok használata nemcsak betegségeket idéz elő, hanem genetikai, fejlődési rendelleneségeket és autoimmun betegségeket is okoz. A Sodomában és Gomorában történt események, valamint az Izrael népének Sittimben, az ígért földje előtt átélt tapasztalata figyelmeztetés számunkra, hogy az érzékiség és a fékezetlen szenvedélyek arra vezetnek, hogy az Isten szemében legutálatosabb és legaljasabb cselekedeteket kövessük el. „Minden században voltak az érzékiség tengerén hajótörést szenvedett jellemroncsok. Most pedig, hogy az idők végéhez közeledünk és Istennek

„A ma még rendelkezésünkre álló próbaidő egyetlen célja, hogy kihasználjuk azt a megszentelődésünkre és Krisztus eljövételének nagy napjára való előkészületre.”

népe a lelki Kánaán határain áll, Sátán megkettőzi erejét, hogy mint akkor, most is megakadályozza annak elfoglalását. Tört vet ő minden léleknek! Ne gondolja senki, hogy csak a tudatlanoknak és műveletleneknek kell vigyázniuk, mert hálóját éppen a legmagasabb hivatalok és legszembetűnőbb tisztségek betöltőire veti ki. És ha azokat ráveheti, hogy jellemüket bemocskolják, általuk még sokakat dönthet romlásba. Eszközei most is azok, amelyek voltak háromezer évvel ezelőtt. Világi barátság, szépség és báj csodálata, szórakozás, élvezetvágy, féltelen jókedv, ünnepek és a borospohár segítségével veszi rá az embereket ma is a hetedik parancsolat megszegésére.” – *Patriárkák és Próféta*, 478.

SIETESSÜK ELJÖVETELÉT

„Nemcsak az a kiváltsága minden kereszténynek, hogy várja, hanem hogy siettesse is a mi Urunk Jézus Krisztus eljövételét. (Lásd 2 Péter 3:12.) Ha mindazok, akik Krisztus nevét vallják, gyümölcsöt teremnének dicsőségére, gyorsan befejeződné az evangélium magvetése az egész világon; az utolsó termés is hamar beérne, és Krisztus eljönne, hogy begyűjtse a drága gabonát.” – *Krisztus Példázatai*, 40.

Kiváltságunk, hogy beszélhetünk Jézus Krisztus visszatérésének áldott reménységéről. Szintén kiváltságunk, hogy a reformáció ugyanolyan munkáját végezzük, melyet Keresztelő János végzett, hogy előkészítse az utat az Úr első eljövételére. „A megújulásnak az a magasztos célja, hogy mi magunk felszabaduljunk és

a nagyközönséget is gondolkodásra készítsük. Kapcsoljuk össze az üzenettel a mindenben megtartott mértékletességet, hogy elfordítsuk Isten népét a bálványimádástól, a torkosságtól és a ruházzkodásban és más dolgokban elkövetett fényűzéstől.” – *Bizonyágtételek*, 3. kötet, 62.

Itt az ideje, hogy változtassunk az életünkön, és az Isten parancsolatai iránti engedelmisségünk bizonyítsa be, hogy valóban szeretjük Őt. Nincs vesztegetni való időnk. Határozottan be kell zárunk az ajtókat minden olyan dolog előtt, ami nem képviseli annak a népnek a jellemét, akik a mennyei hajlékokba készülnek. Munkánknak be kell mutatnia, hogy „a mi országunk mennyekben van, honnét a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk” (*Filippi* 3:20).

ELŐKÉSZÜLETÜNK

„Nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késelemnek tartják; hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elveszzenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson” (2 Péter 3:9). A ma még rendelkezésünkre álló próbaidő egyetlen célja, hogy kihasználjuk azt a megszentelődésünkre és Krisztus eljövételének nagy napjára való előkészületre. Minden eltelt nappal egygyel kevesebb áll rendelkezésünkre. Jézus egyszerűen azért nem tért még vissza, mert időt ad még számunkra, hogy mindannyian alapos bűnbánaton mehessünk át, és megtapasztalhassuk életünkben a mély, valódi megtérést.

Megmentésünk Krisztus, a Bárány drága vére által történt, Aki

hibátlan és szeplőtlen volt (1 Péter 1:18-19), hogy elnyerhessük azokat a hajlékokat, „amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknak” (1 Korinthus 2:9). Ne válasszanak el bennünket Urunk visszatérésének csodálatos üzenetétől a világ által kínált látványosságok, ünnepek és hagyományok, a divat szükségtelen díszei, egészségtelen ételek vagy italok, a pénz szeretete vagy földi javak. Most van itt az ideje, hogy felkészüljünk!

BEFEJEZÉS

Egyedül Isten kegyelme segíthet nekünk, hogy elkészüljünk eljövételére. Csak a Szentlélek munkája tud meggyőzni minket, hogy megbánjuk bűneinket és megtérjünk. Legyen ez a mindennapi imádságunk: „jőjjön el a Te országod”. Legyen ez az áldott reménység olyan, mint egy fáklya, amely megvilágítja zárandokutunkat ebben a gonoszsággal és szenvedéssel teli sötét világban. Legyen célunk az, hogy folyamatosan előre törjünk a cél felé, a legfőbb elhívás jutalma felé (*Filippi* 3:14), hogy Jézust tükrözzük mindennap, minden cselekedetünkben. Tiszta és szeplőtlen vallás (*Jakab* 1:27) legyen annak eredménye, hogy Krisztus bennünk lakozik.

„Krisztus akkor jön el népéért, ha majd az Ő jellemét tökéletesen tükrözni fogja.” – *Krisztus Példázatai*, 40. Maranatha, az Úr közel! Így szól: „Bizony hamar eljövök. Ámen, bizony jövel Uram Jézus!” (*Jelenések* 22:20). Ámen.

A DICSŐSÉG ORSZÁGA

Írta: Rômulo Borges, Brazília

Ahogy ezt az imahetet lezárjuk, olyan, mintha egy titkokkal és felfedezésekkel teli utazást zárnánk le. Az egyik kinyilatkoztatástól a másikig vezet minket, a Szentírás a mi iránytűnk. Az *Apostolok Cselekedetei* 3:19-20. versekre építve olyan jelentőségeltjes témákat tárunk fel, mint a bűnbánat, a megtérés, a bűnök eltörlése, a felüdülés ideje és Jézus eljövetele. Most, ezen utolsó közös alkalommal „A dicsőség országa” témában fogunk elmélyülni.

Ez a királyság nem egy megszkott, földi határokkal vagy emberi idővel határolt ország. Ez egy örök valóság, olyan hatalmas és impozáns, mint maga a világegyetem, a mi Urunk Jézus Krisztus rendíthetetlen igazságosságával körülvéve. Mint egy világitótorony, amely ellenáll az idő próbájának és viharának, van jellemezve ez a birodalom *Dániel 2:44.* versben: „És azoknak a királyoknak idejében támaszt az egek Istene birodalmat, mely soha örökké meg nem romol, és ez a birodalom más népre nem száll át,

hanem szétzúzza és elrontja mindazokat a birodalmakat, maga pedig megáll örökké.”

Ezért arra hívlak benneteket, hogy együtt fedezzük fel ezen dicsőséges ország örökkévaló ígéreteit.

A KEGYELEM ÉS DICSŐSÉG ORSZÁGA

A Szentírás két külön szakaszban emeli ki Isten országának megnyilatkozását:

- (1) a kegyelem országa és
- (2) a dicsőség országa.

A dicsőség nem létezhet a kegyelem előzetes megnyilvánulása nélkül, ezért elengedhetetlen, hogy először a kegyelem országában legyünk, hogy beléphessünk a dicsőség országába is.

Amikor Jézus megkezdte szolgálatát Galileában, ezekkel a szavakkal hirdette ki Isten országának eljövetelét: „Bétölt az idő, és elközelített az Istennek országa; térje-

tek meg, és higgyetek az evangéliumban” (*Márk 1:15*).

„Amikor Jézus Galileában járt, tanított és gyógyított, a városokból és falvakból tömegek seglettek köré... Sosem volt még a világon ehhez hasonló időszak. A menny leszállt az emberekhez. Éhező és szomjazó lelkek, melyek régóta várták Izrael szabadítását, most az irgalmas Megváltó kegyelmének lakomáján vehettek részt.” – *Jézus Élete, 184.*

A kegyelem országa, amelyet Jézus hirdetett, a Golgota keresztnél érte el teljes beteljesülését, ahol Jézus elfoglalta helyünket és helyettesünként halt meg, hogy megszabadítson minket a bűn kárhoztatásától. Kegyelmének gondoskodása által az emberiség elnyeri a bűnbocsánatot, az Istennel való megbékélést és a teljes megváltást. Így olvashatjuk *Efézus 2:8.* versben, „mert kegyelemből tartattok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez.”

Jézus tanított az Isten országának jövőbeli eljöveteléről, ami

az Ő második eljövetelkor valósul meg. Különböző tanításai közül kiemeljük, amit *Máté 25:31-34.* versekben olvashatunk ezzel kapcsolatban:

„Mikor pedig eljő az embernek Fia az ő dicsőségében, és övele mind a szent angyalok, akkor beül majd az ő dicsőségének királyiszékébe. És elébe gyűjtetnek mind a népek, és elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. És a juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja. Akkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak: Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, amely számotokra készítettett a világ megalapítása óta.”

„Amiképpen Krisztus első adventjének üzenete bejelentette a kegyelem országát, úgy jelenti be második adventjének üzenete az Ő dicsőséges országát. És a második üzenet – éppúgy, mint az első – a jövődöléseken alapul.” – *Jézus Élete*, 186.

Az „ország” szót ebben a szövegben, ahogyan a dicsőség országára utal, Jézus annak leírására használja, hogy mi fog történni az idők végén, amikor Isten megalapítja egyetemes országát. Bár ez az esemény a jövőben fog megtörténni, az Úr eljövetelére vonatkozó ígélet valóság, amint Ő maga mondta:

„Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem. Az én Atyámnak házában sok lakóhely van; ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítsek néktek. És ha majd elmegyek és helyet készíték néktek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek” (*János 14:1-3*).

Ezekre a drága kinyilatkoztatásokra alapozva a keresztény nemcsak a megváltás bizonyosságában él a jelenben, hanem a dicsőség országában történő végső megváltás reményében is.

A MEGDICSŐÜLÉS LEHETŐVÉ TESZI AZ ALATTVALÓK SZÁMÁRA, HOGY A DICSŐSÉG ORSZÁGÁBAN ÉLJENEK

A megdicsőülés az az isteni érintés, amely átváltoztatja az emberi lényt, megszabadít a bűn következményeitől és halhatatlanná tesz. Nézzük meg, hogy mit mondanak erről az *1.Korinthus 15:51-52.* versek:

„Ímé titkot mondok néktek. Mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltozunk. Nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, és mi elváltozunk.”

A Krisztusban hívó ember jelenlegi teste nem alkalmas a mennyei életre, mert halandó, lealacsonyodott és gyenge. Habár a hívő életében betelhet a Lélek teljességével, a teste mégis magán viseli a halál bélyegét. Ezért az utolsó trombitaszóra, amely Krisztus második eljövetelkor fog felhangzani, Krisztus új testet ad neki.

Ez az új test maradandó, dicsőséges, büntől mentes és halhatatlan lesz, előkészítve az örök életre. A keresztény teste olyanná változik, ami el tudja viselni Isten dicsőségét és készen áll az elragadtatásra.

Isten részesíteni fog minden egyes megváltottat az átváltozás isteni érintésében, mind a feltámadott szenteket, mind azokat a hűségeseket, akik nem ízelezték meg a halált. A *nagy küzdelem* című könyv gyönyörűen írja le ezt a gondolatot:

„Ő át fogja változtatni a mi nyomorúságos testünket, és hasonlóvá teszi az Ő dicsőséges testéhez. A halandó, romlandó test, amelyet eltorzított és beszennyezett a bűn, tökéletes, szép és halhatatlan lesz.” – *A Nagy Küzdelem*, 573.

Minden tökéletes lesz! Ez az átalakulás hatással lesz az emberi test felépítésére, de megőrzi minden egyes ember személyes egyénisé-

gét, hogy a megváltottak felismerhessék majd egymást.

„A feltámadáskor megőrizzük személyiségünket, jellemünket... A bűn átkának utolsó maradványa is eltűnik, és Krisztus hű gyermekei 'az Úrnak, a mi Istenünknek' szépségét fogják viselni, és testben, lélekben, értelemben Uruk tökéletes hasonmását fogják tükrözni.” – *The Faith I Live By*, 185.

A DICSŐSÉG ORSZÁGÁNAK JELLEMZŐI

Amikor a dicsőség országáról beszélünk, Isten Paradicsomát, az új földet és az új eget értjük alatta. Azonban nagyon fontos elismerni, hogy az emberi nyelv alkalmatlan a mennyei dicsőség leírására. Egyik nyelv sem képes megfelelően ábrázolni Isten Paradicsomát. A *Nagy Küzdelem* című könyv az 599. oldalán kiemeli ezt:

„Az emberi nyelv alkalmatlan arra, hogy megfogalmazza az igazak jutalmát. Csak azok fogják tudni, hogy milyen, akik meglátják. Véges elme képtelen felfogni, hogy milyen dicsőséges lesz a mennyei Éden.”

Az emberi nyelv korlátai ellenére ihletet meríthetünk a próféták szavaiból és hagyjuk, hogy képzeletünk Isten Paradicsoma felé vezessen. A Jelenések könyvének kinyilatkoztatásaiban János apostol abban az áldásban részesült, hogy megpillanthatott egy sugarat Isten örökkévaló országának mennyei dicsőségéből. A hangsúly a *Jelenések 21:1-5.* versekben található, ahol ezt olvashatjuk:

„Ezután láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt vala; és a tenger többé nem vala. És én János látám a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely az Istentől szálla alá a mennyből, elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony. És hallék nagy szót, amely ezt mondja vala az égből: Ímé az Isten sátora az emberekkel van, és velök lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velök, az ő Istenök. És az Isten

eltöröl minden könnyet az ő szemekről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az első elmúltak. És monda az, aki a királyszéken ül vala: Ímé mindent újjá teszek. És monda nékem: Írd meg, mert e beszédek hívek és igazak.”

János prófétai látomása alapján kiemelhetjük a dicsőség országának néhány jellegzetességét.

AZ ÚJJÁTEREMTETT FÖLD ÉS A MENNYEI JERUZSÁLEM

Az „új föld” kifejezés egy új teremtést jelez. A bolygó, amelyet a bűn olyan mélyen érintett, elpusztul, és megemészti az isteni ítélet lángja. Sátán, angyalai és a gonoszok mind megsemmisülnek. *Malakiás 4:1.* versben olvashatjuk:

„Mert ímé, eljön a nap, lángoló, mint a sütökemence, és olyaná lesz minden kevély és minden gonosztevő, mint a pozdorja, és megégeti őket az eljövendő nap, azt mondja a Seregeknek Ura, amely nem hagy rajtok gyökeret, sem ágat.”

A bűn szerzőjének, Sátánnak az elpusztításával és a bolygó megtisztításával helyre lesz állítva Éden dicsősége. A teremtett világ összhangban lesz Teremtőjével, és az Új Jeruzsálem lesz az Új Föld fővárosa.

AZ ÚJ JERUZSÁLEM DICSŐSÉGE

Az Új Jeruzsálem leírása lenyűgöz

minket szépségével és pompájával. Isten dicsőségétől fog tündökölni és drágakőhöz, jáspishoz hasonlóan fog ragyogni, kristályos fényességgel (lásd *Jelenések 21:10-11*).

ISTEN SÁTORA AZ EMBEREKKEL VAN

Az Úr jelen lesz népével. Isten úgy döntött, hogy azok között fog lakni, akiket megváltott, akik most már örökké az Ő gyermekei. Örökké élvezni fogják drága jelenlétét és fényét. Krisztus, Aki megváltotta őket, mellettük áll majd. Az üdvözültek abban a kiváltságban részesülnek, hogy szemtől szemben imádkozhatják az Istenséget egy örökkévalóságon át. Isten sátora közöttük lesz, amely bensőséges és szeretetteljes kapcsolatot létesít Jehova és a megváltottak között.

„Isten népének abban a kiváltságban lesz része, hogy szabadon érintkezhet az Atyával és a Fiúval. 'Most tükör által homályosan látunk' (*1 Korinthus 13:12*). Most Istenről csak annyit tudhatunk, amennyit az emberekkel való eljárásai és a természet dolgai visszatükröznek belőle. De majd színről színre látjuk Őt, és nem lesz közöttünk fénytompító fátyol.” – *A Nagy Küzdelem*, 600.

NINCS TÖBB BÁNAT, SEM KÖNNY

János, a pátmoszi próféta az örök öröm és boldogság állapotát írta le Isten Paradicsomában:

„És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemekről” (*Jelenések 21:4*).

Az Új Földön a dicsőség országa lesz a megváltottak örök otthona, ahol nem lesz többé könny, hiszen minden olyan dolog, amely szomorúságot és sírást okozott, már a múlté lesz.

„Hisz az Úr megváltottai megternek, és ujjongás között Sionba jönnek; és örök öröm fejkön, vigasságot és örömet találnak; és eltűnik fájdalom és sóhaj” (*Ésaiás 35:10*).

NINCS TÖBB BETEGSÉG

Az Új Földön nem lesz többé betegség. Nem lesz szükség orvosokra, kórházakra és gyógyszerekre. A bűn minden következménye megszűnik, és senki nem mondja majd: „beteg vagyok!”

„És nem mondja a lakos: beteg vagyok! A nép, amely benne lakozik, bűnbocsánatot nyer” (*Ésaiás 33:24*).

„Akkor a vakok szemei megnyílnak, és a süketek fülei megnyitottak. Akkor ugrándoz, mint szarvas a sánta, és ujjong a néma nyelve, mert a pusztában víz fakad, és patakok a kietlenben” (*Ésaiás 35:5-6*).

NINCS TÖBBÉ HALÁL ÉS TEMETÉS

A földi életben a halál sok boldog történetnek véget vet. Az Új Földön nem lesz halál, temetési körmenet vagy sír.

„Elveszti a halált örökre, és le-

„Más megpróbáltatás nem adatott nekünk, ami előkészítene a menny számára. Ez az egyetlen és utolsó lehetőségünk a jellem alakítására, amely alkalmassá tesz bennünket az eljövendő otthonunk számára, amit az Úr készít mindazoknak, akik engedelmesek parancsolatainak.”

törli az Úr Isten a könnyhullatást minden orcáról: és népe gyalázatát eltávolítja az egész földről; mert az Úr szólott” (Ésaiás 25:8). Akik átmertek a halálon és feltámadtak, ezt hirdetik: „Elnyeletett a halál diadalra” (1 Korinthus 15:54).

NÖVEKEDÉS A DICSŐSÉG ORSZÁGÁBAN

Az Új Földön a megváltottak felfedezik majd Isten szeretetének csodáit és fáradhatatlanul tanulnak majd, hogy mind többet és többet érthessenek meg Isten teremtő erejéről.

„Ott a halhatatlan lények soha nem csökkenő örömmel fogják a teremtő hatalom csodáit, a megváltó szeretet titkait fürkészni. Ott nem lesz Isten elfelejtésére kísértő kegyetlen, ámitó ellenség. Ott minden tehetség fejlődik, minden képesség gyarapszik. A tanulás nem fogja elménket fárasztani, és erőnket kimeríteni. Ott a legnagyobb vállalkozások is véghezvihetők, a legmagasztosabb törekvések is megvalósíthatók, a legmagasabb célok is elérhetők. Mindig új magaslatok hívogatnak, új csodák gyönyörködtetnek, új igazságokat érthetünk meg, és új dolgok serkentetik a lélek és a test képességeit.

A világegyetem minden kincse kutatásra tárul Isten megváltott gyermekei elé. A halandóság béklyóitól megszabadult ember fáradhatatlanul szárnyal távoli világok felé, amelyeknek lakói sirtak az emberi szenvedés láttán, de örömeinek csendült ajkukon már egyetlen ember megtérésének hírére is. E föld lakói kimondhatatlan élvezettel osztoznak az el nem bukkott lények boldogságában és bölcsességében. Megismerik tudásuk kincseit, amelyeket a végtelen korszakokon át Isten keze munkájának szemlélésével gyűjtöttek. Tisztán látó szemmel nézik a természet dicsőségét – napokat, csillagokat és naprendszereket –, amelyek kijelölt pályájukon keringenek Isten trónja körül. Mindenre – a legparányibbtól a legnagyobbig – a Teremtő neve van írva. Minden Isten

végtelen hatalmát hirdeti.

És az évek, az örökkévalóság évei folyamán még káprázatosabb, még dicsőségesebb dolgok tárulnak fel Istenről és Krisztusról. Nő a szeretet, a tisztelet és a boldogság, miként a tudás is. Az ember minél többet megtud Istenről, annál jobban csodálja jellemét. Ahogy Jézus feltárja a megváltás kincseit, és a Sátánnal vívott nagy küzdelem csodálatos eredményeit, a megváltottak szívét még nagyobb áhítat tölti be, és még mámorosabb örömmel pengetik aranyhárfaikat. Tízezer-szer tízezer és ezerszer ezer hang cseng össze a dicsőítés hatalmas kórusában.” – *A Nagy Küzdelem*, 601-602.

A bűn visszatérése soha nem fogja fenyegetni a növekedést a dicsőség országában, mivel nem lesz többé kísértő és a gonosz veszélye nem áll fenn. A jó és gonosz tudásának fája sem ad már többé alkalmat a kísértésre. A világegyetem tanúja volt Sátán lázadásának és látta a következményeket. Az isteni igazságosság megszilárdult, és minden ezt fogja hirdetni Isten hatalmas birodalmában: „Igazságosak és igazak a te útaid, óh szentek Királya!” (*Jelenések 15:3*).

Valójában csak egyetlen dolog fog emlékeztetni a jó és gonosz közötti küzdelemre. Habár a föld szenvedései, fájdalmai és kísértései véget értek, Isten népe mindig tisztán és világosan fogja tudni megváltásának árát. Krisztus mindörökké viselni fogja testében a megváltás jegyeit. Az örökkévalóság végtelen évszázadai során ezek a jegyek tanúskodnak majd Isten hatalmas szeretetéről és Jézus mérhetetlen áldozatáról, mellyel megváltott minket.

„A világegyetem örökké csodálni és imádni fogja Alkotóját, minden sors Bíróját, aki az ember iránti szeretetből letette dicsőségét, és megalázta magát. Amikor az üdvözültek Megváltójukra néznek, és arcán meglátják az Atya örök dicsőségét; amikor trónjára tekintenek, amely öröktől fogva mindörökké létezik, és felfogják, hogy

országának soha nem lesz vége, lelkesen énekelni kezdenek: 'Méltó, méltó a Bárány, akit megöltek, és aki megváltott minket Istennek a maga végtelenül drága vérével!'” – *A Nagy Küzdelem*, 578-579.

BEFEJEZÉS

A dicsőség országának és páratlan csodáinak felfedezése után mélyreható kérdések merülnek fel: *Kinek a kiváltsága lesz, hogy élvezze ezen ország gyönyöreit? Ki lesz ennek örököse?*

Az isteni kinyilatkoztatások fényében megtaláljuk a válaszokat: azok, akik befogadják és kiélik a kegyelem országának alapelveit, azok a dicsőség országának alattvalói lesznek. Ők azok, akik győznek a világ, a test és az ördög felett.

„Aki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem” (*Jelenések 21:7*).

Nekik személyes kapcsolatuk volt Jézus Krisztussal, életük Megváltójával és Urával. Ők el fognak változni Isten kegyelme által a megváltás idejében.

Kedves Hittestvéreim és Barátaim! A föld történelmének utolsó pillanataiban élünk. Hamar, nagyon hamar tanúi leszünk annak, amint a dicsőség országa eljön, és abban a kiváltságban részesülünk, hogy élvezhetjük örökkévaló gyönyöreit. Ezért „jelen lehetőségünk legjobbját kell tennünk most. Más megpróbáltatás nem adatott nekünk, ami előkészítene a menny számára. Ez az egyetlen és utolsó lehetőség a jellem alakítására, amely alkalmassá tesz bennünket az eljövendő otthonunk számára, amit az Úr készít mindazoknak, akik engedelmesek parancsolatainak.” – *Az Utolsó Napok Eseményei*, 166-167.

Őszinte vágyam, hogy mindannyian győzőkként állhassunk meg. Nem kockáztathatjuk üdvösségünk elvesztését. Isten segítsen és áldjon meg minket, hogy ti és én is részesei lehessünk a dicsőség országának a mennyei Paradicsomban. Ámen!

A DÖNTÉS ÓRÁJA

*Közeleg barátom Jézus Krisztusnak visszajövele,
Vajon ez a hír szívedet örömmel tölti be?
Vagy kétségek között, szomorúan tekintesz elébe,
Szabadulásod közeleg-é, vagy mindennek vége?*

*Megmentőd érkezik-e a csodálatos felhőszekéren,
Vagy ítélő bírád jó el a bírói székében?
Az öröklét kezdődik el számodra (is) igen hamar,
Vagy az elmúlás, melyet a feledés homálya örökre betakar?...*

*Tudod jól barátom, a te kezekben van a választás,
Csupán e világ örömeit keresed, melyet szemeid előtt látsz?
Vagy, mint Istennek emberei kik a jövőbe tekintettek,
Hitszemeiddel átlátsz a jelenen s látod az öröklétet?*

*Ma még szól a mi jó Urunknak megtérésre hívó szava,
Ma még nyitva áll előttünk a Mennynek drágakő-kapuja,
Ma még hallod Jézus kopogását szívednek ajtaján,
Ma nyisd ki Néki az ajtót, hiszen Ő csak erre vár!*

*Aki megfeszítettett bűneinkért a sötét Golgotán,
S értünk szenvedett és halt meg a súlyos keresztfán!
Kinek szíve megszakadt bűneink terhe alatt,
Ő az, ki ma szívednek nehéz ajtaján kopogtat.*

*Mondd barátom, ó mondd, e döntő órában mit teszel,
Mikor Jézustól s az örökléttől, csupán egy ajtó választ el?
A múltó világ vonz, vagy jó Urunk, ki mindent odaadott érted?
Kérlek nyisd ki az ajtót, és Jézus mennyei kincsekkel tölti meg szíved!...*